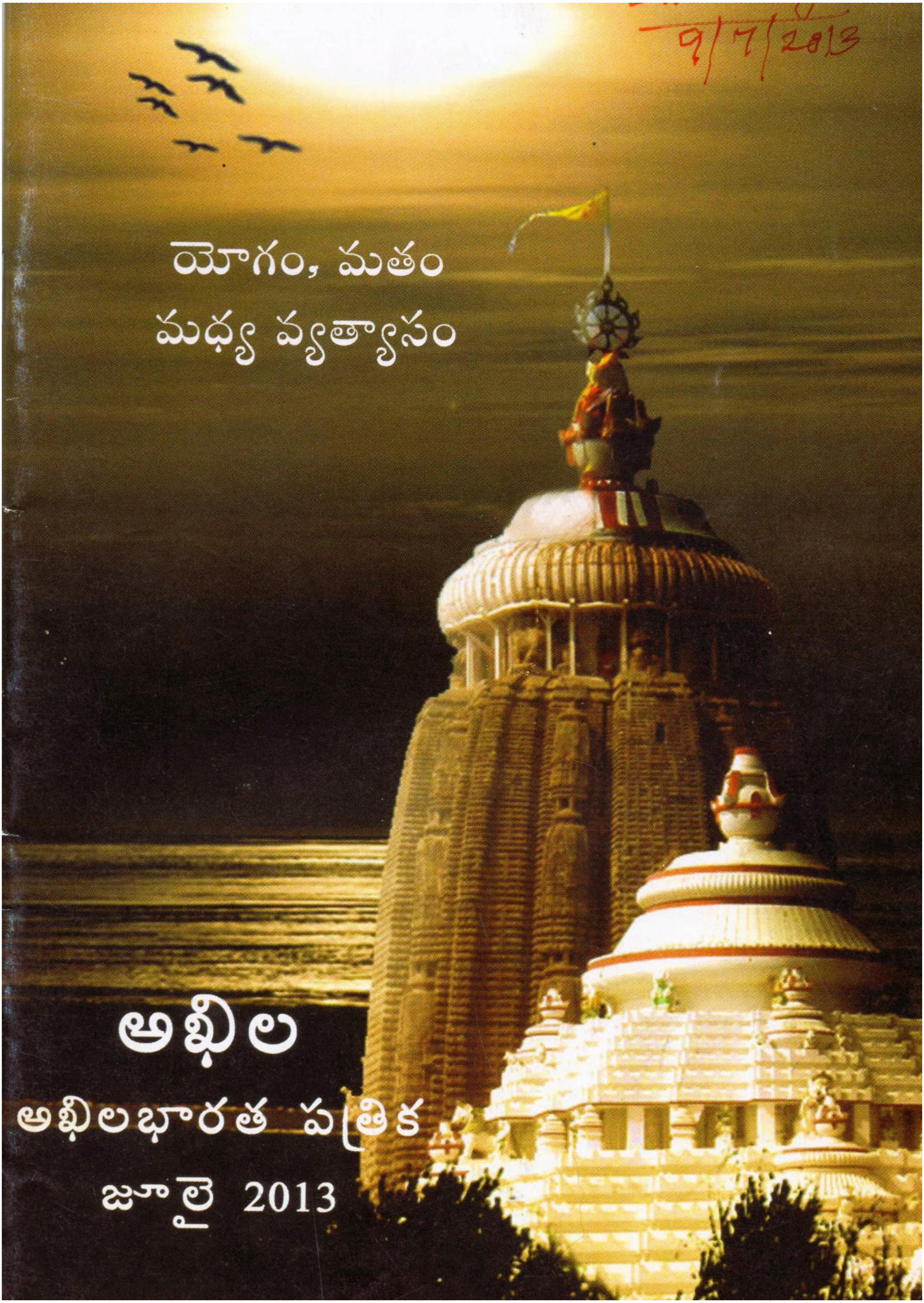

9/7/2013

యోగం, మతం
మధ్య వ్యత్యాసం

అఖిల

అఖిలభారత పత్రిక

జూలై 2013

9/7/2015

విషయసూచిక

యోగం, మతం మధ్య వ్యత్యాసం

శ్రీమాత ప్రవచనాలు

శ్రీఅరవిందుల ప్రవచనాలు

శ్రీమాత స్వీయ విరచిత చిత్రం

యోగం, మతం మధ్య వ్యత్యాసం

నైతికత ఒక భాగంగా కలిగిన ఆధ్యాత్మిక జీవనము, మతపరమైన ధార్మిక జీవనము, సాధారణ మానవజీవనము మూడున్నూ విభిన్నమైన విషయాలని గ్రహించాలి. వ్యక్తి వీటిలో దేనిని అనుసరించకోరుతాడో, స్పష్టంగా తెలుసుకోవాలి. వీటిని ఒకదాని కొకటి అనుకొనే భ్రాంతికి లోనుకాకూడదు.

(SABCL Vol. 22:137)

*

ప్రశ్న: మధుర మయీ, యోగానికి, మతానికి మధ్య భేదం ఏమిటి?

శ్రీమాత: ఓహ్ పాపా! నువ్వు శునకానికీ, పిల్లికీ మధ్య భేదం అడుగుతున్నట్లుగా వుంది.

(దీర్ఘమైన నిశ్శబ్దం తర్వాత)

ఒక వ్యక్తి ఏదో విధంగా దైవమనేదేదో ఉన్నదని విని, భగవంతుడనేవాడు ఉంటాడని భావించి, అన్నివిధాలయిన ప్రయత్నాలు చేయటం ప్రారంభిస్తాడు. స్థిర సంకల్పంతో, క్రమశిక్షణతో, ఏకాగ్రతతో, యిలా అన్ని రకాలయిన మార్గాలలో భగవంతుణ్ణి వెదకటానికి, కనుగొనటానికి, ఆయనతో సాన్నిహిత్యాన్ని పెంచుకొనటానికి, ఆయనతో ఏకం కావటానికి ప్రయత్నిస్తుంటాడు. అంటే ఆ వ్యక్తి యోగాన్ని అనుష్టిస్తు న్నాడని అర్థం.

ఆ వ్యక్తి తాను అవలంభించిన పద్ధతులన్నిటినీ క్రోడీకరించి, ఒక నిర్దిష్టమయిన మార్గాన్ని నిర్మించి, తాను పరిశోధించి తెలుసుకున్నదానిని ఒక కచ్చితమయిన సిద్ధాంతంగా ప్రతిపాదిస్తే, ఉదాహరణకి, దైవం యిలా ఉంటాడు, భగవంతుణ్ణి తెలుసుకోవాలంటే మీరిలా చెయ్యాలి, ఈ ముద్రలో కూర్చోవాలి, యిలాంటి మనోవైఖరి కలిగి ఉండాలి, ఈ విధమైన ఉపచారాలు చెయ్యాలి, ఇదే సత్యం అని గ్రహించాలి అని అన్నట్లయితే, "ఇదే సత్యమని నేను విశ్వసిస్తున్నాను, నేను దీనికి పూర్తిగా కట్టుబడి ఉంటాను, మీ పద్ధతి మాత్రమే సరి అయినది, ఇదొకటే మార్గం" — అని మీరు అంగీకరించాలి. ఇదంతా వ్యవస్థీకరించి క్రమపద్ధతిలో నిర్దిష్టమయిన సూత్రా

లుగా, ఆచారాలుగా గ్రంధస్థం చేసినట్లయితే, అదొక మతంగా తయారవుతుంది.

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్

(CWM 8:146)

మతం యొక్క స్వభావ స్వరూపాలు

ప్రశ్న: అసలు మతం యొక్క స్వభావ స్వరూపా లేమిటి? అవి ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి అవరోధమా?

స: మతం అన్నది మానవుల ఉన్నత మానసానికి చెందినది. అది మానవుని యొక్క ఉన్నత మనసు తన శక్తి మేరకు ఆ ఆవల ఉన్నదాన్ని చేరాలన్న తపన. దానికే మానవులు పెట్టిన పేర్లు దైవం లేదా ఆత్మ ఒక సత్యం లేదా విశ్వాసం లేదా జ్ఞానం లేదా అనంతం... అలాంటి పారమార్థికమైన సమగ్రస్థితి. దాన్ని మానవ మనస్సు ఇంకా చేరలేకపోతోంది, కాని ప్రయత్నం చేస్తోంది. మతం అన్నది దాని చిట్టచివరి స్థితిలో దివ్యమైనది కావచ్చు, కాని అది తన వాస్తవ స్వభావంలో కేవలం మానవీయమైనది. నిజానికి మనం మతం గురించి కాదు, మతాల గురించి మాట్లాడాలి. ఎందుకంటే మానవులచే చాలా మతాలు తయారు చేయబడ్డాయి. ఈ భిన్నమైన మతాలకి మూలం ఒక్కటే కాకపోయినా, అవి తయారుచేయబడ్డ విధానం ఒకే విధంగా ఉంటుంది.

మనకి క్రీస్తు మతం ఏవిధంగా వ్యాప్తిలోకి వచ్చిందో తెలుసు. ఈ క్రీస్తు మతం అన్నది స్పష్టంగా జీసస్ తయారుచేసినది కాదు. కొందరు పండితులు వారి బుద్ధిని, బుర్రని ఉపయోగించి, ఇప్పుడు మనం చూస్తున్న మతంగా నిర్మాణం చేశారు. అది తయారుచేయబడిన విధానంలో ఏ విధమైన దివ్యత్వం లేదు. ఆ విధంగానే అది పనిచేస్తున్న పద్ధతిలోను దివ్యత్వం లేదు. అయితే అది ఆవిష్కరించబడిన ఆ సందర్భం మాత్రం మనం పిలిటే ఒక దివ్యజీవి యొక్క ఉనికికి సంబంధించినదే. ఎక్కడి నుంచో వచ్చిన ఒక జీవి, తనతో ఆ ఉన్నతస్థాయి నించి ఒక స్పష్టమైన జ్ఞానాన్ని, సత్యాన్ని ఈ పృథ్వి కోసం తీసుకురావడం. వారు అందుకోసమే వచ్చి

ఆ పరమ సత్యం కోసం బాధపడ్డారు. అతడు ప్రవచించిన సత్యాన్ని కనుక్కుందుకు, దాన్ని అనుసరించడానికి కొద్దిమంది మాత్రమే ప్రయత్నించారు.

బుద్ధుడు ఈ ప్రపంచం నించి నిర్గమించి దూరంగా ఏకాంతవాసంలో ధ్యానస్థితిలో ఉండి, ఈ మానవుల యొక్క దుఃఖానికి, విచారానిక, జరామరణాలకి, కోరికలు, పాపం, ఆకలి, మొదలైన అన్ని బాధల నించి బయటపడే మార్గం కనుక్కున్నాడు. తను కష్టపడి కనుక్కున్న ఆ సత్యాన్ని తన చుట్టూ చేరిన శిష్యులకి, తన్ని అనుసరించిన వారికి అందించడానికి ప్రయత్నించాడు. అయితే ఆతడి మరణానికి ముందే ఆతడి బోధనలు వక్రీకరించబడ్డాయి. అతడు ఈ భూమ్మీద నించి నిష్క్రిమించాక మాత్రమే బౌద్ధమతం ఒక సంపూర్ణ మతంగా రూపుదిద్దుకుంది. అయితే త్వరలోనే ఆ శిష్యులు, ఆ శిష్యుల ప్రశిష్యులు వారి మాష్టర్ చెప్పిన బోధనల యొక్క భావజాలంపై విభే దించి, చివరకు ఆ మూల మాతృ మతస్వరూపాన్ని వివిధ శాఖలుగా వర్గీకరణ చేశారు. అదే చివరిక దక్షిణాయన, ఉత్తరాయణ, ప్రాగ్ పాశ్చ్య శాఖలు, ఉపశాఖలుగా రూపొంది, అందులోని ప్రతిశాఖ అది మాత్రమే మూలశాఖకు చెందినదని, బుద్ధుని యొక్క నిజమైన బోధన అని వాదిస్తుంది.

క్రీస్తు యొక్కసిద్ధాంతాలకు కూడా అదే అవస్థ వచ్చింది. అది కూడా ఒక ప్రత్యేక మూసలో వ్యవస్థీకరించబడి, ఒక మతంగా ఒక పద్ధతిలో ఇమడ్చబడింది. ఇప్పుడు జీసస్ వెనక్కి వచ్చి చూస్తే, తన బోధనలను తానే గుర్తించలేడని తరచుగా చెప్తారు. ఎందుకంటే ఆ బోధనల సంగ్రహంపై అంత ఎక్కువగా ఆ శిష్యులు తమ తమ భావాలను ఆపాదించారు. ఇంక బుద్ధుడు కాని వెనక్కి వచ్చి తన బోధనలను మార్చివేసిన తీరు చూస్తే తప్పక నిరాశతో తిరిగి నిర్వాణస్థితిలోకి పరుగు తీస్తాడు. ప్రతి మతానికి ఇదే విధమైన కథ ఉంది. ఆ మతం యొక్క పుట్టుక, ఈ ప్రపంచంలోకి ఓ గొప్ప గురువు యొక్క ఆగమనం. అతడు వచ్చి వెల్లడి చేస్తాడు. అతడు ఓ దివ్యసత్యం యొక్క అవతారం. అయితే మనుషులు దాన్ని చేజిక్కించుకుని, దానితో వ్యాపారం చేస్తారు, దాన్ని రాజకీయం చేస్తారు, ఒక వ్యవస్థగా మారుస్తారు. ఆ విధంగా ఆ మతం వారి చేతుల్లో పడి ఒక పరిపాలనా యంత్రాంగంతో, నియమా లతో, చట్టాలతో, వివిధ శాఖలతో, ఛాందసాలతో, నిబంధనలతో, కర్మకాండలతో, దాన్ని చేజిక్కించుకున్నవారి చేతుల్లో పడి సంపూర్ణంగా నిబద్ధీకరించబడుతుంది, గుర్తించలేనట్టుగా మారిపోతుంది. ప్రభుత్వంలాగే వారి విశ్వాసపాత్రులకి బహుమతు

లిచ్చి, వారిని ధిక్కరించినవారికి, పట్టించుకోనివారికి మతవిరోధులుగా పేరుపెట్టి శిక్షిస్తుంది.

శ్రీమాత

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి మతం అవరోధమా?

ఇప్పటికే స్థాపించబడి ప్రాబల్యంలో ఉన్న మతాల యొక్క మొదటి ముఖ్యసూత్రం ఎప్పుడూ ఒకేలా ఉంటుంది. అది "నాది మాత్రమే అత్యంత ఉత్కృష్టమైనది, అదే నిజమైన సత్యం, మిగిలినవన్నీ అసత్యం, తక్కువ స్థాయికి చెందినవి" అని. ఈ రకమైన సిద్ధాంతం యొక్క ప్రాతిపదిక మీద తప్ప మతాలు స్థాపించబడేవి కాదు, వినబడేవి కాదు. నా ఒక్కడి దగ్గరే ఆ అసలైన సత్యం ఉందని నీవు వెల్లడిస్తే తప్ప, జనాలని ఆకర్షించ లేరు, వారిని నీ చుట్టూ చేర్చలేరు.

ఈ రకమైన దృక్పథం మతపరమైన మనస్సుకు సహజమే, అయితే అదే దృక్పథం ఆధ్యాత్మిక జీవనంలో మతాన్ని అవరోధంగా చేస్తుంది. ఈ మతసంబంధమైన సిద్ధాంతాలు, సూత్రాలు మనిషే తయారుచేశాడు. అందువల్ల వాటికి కట్టుబడి నీ జీవన విధానాన్ని నీవు తయారుచేసుకున్న ఒక సూత్రంలో బంధించుకుంటే తప్ప, నీవు విస్తృతమైన, సర్వవ్యాప్తమైన, స్వేచ్ఛతో కూడిన, అన్ని సిద్ధాంతాలకు, నిబంధనలకు ఆవల ఉన్న ఆ ఆత్మసత్యాన్ని తెలుసుకోలేవు. ఎప్పుడైతే ఒక మత విశ్వాసానికి కట్టుబడి, ప్రపంచం యొక్క సత్యం అది ఒక్కటే అనుకొని, అంతటితో ఆగిపోతే, నీ పురోగతి ఆగిపోతుంది, నీ అంతరాత్మని విస్తృతపరచడం నిలిచి పోతుంది.

అయితే, నువ్వు మతాన్ని మరో కోణంలోంచి చూస్తే అది ఎల్లప్పుడు మనుషులందరికి అడ్డంకిగా ఉండదని అర్థమవుతుంది. నీవు దానిని మానవుల యొక్క ఉన్నత కార్యాచరణ సాధనంగా, మానవునిలోని ఆకాంక్షగా చూడగలిగి, మిగిలిన అన్ని విషయాల్లో ఉన్న అసంపూర్ణత్వాలను అందులో కూడా గమనించగలిగినపుడు, అది ఆధ్యాత్మిక జీవన గమనానికి సహాయపడగలదు. దాన్ని గంభీరంగా, నిజాయితీగల

భావంతో తీసుకుని, అందులో ఉన్న సత్యాన్ని కనుక్కొనే ప్రయత్నం చేయవచ్చు. అందులో దాగిన ఆకాంక్ష, అందులో ఉన్న దివ్యస్ఫూర్తి మానవ మానసిక వ్యవస్థ వలన ఏ విధంగా మార్పుచెందిందో, వక్రీకరించబడిందో తెలుసుకోవచ్చు. అదీగాక సరైన మానసిక అవగాహనతో నీవు గ్రహించినపుడు ఆ మతం యొక్క ప్రకాశం నీ ఆధ్యాత్మిక సాధనకు కొంత సహాయపడగలదు.

అన్ని మతాల్లోను తప్పనిసరిగా కొందరు ఓ గొప్ప భావోద్వేగాన్ని పొందగల సమర్థత కలిగి ఉంటారు. వారు నిజమైన, గాఢమైన ఆకాంక్షతో నిండి ఉంటారు. వారు నిరాడంబరమైన మనస్సుతో జ్ఞానం ద్వారా దైవాన్ని చేరాలన్న అవసరాన్ని కలిగి ఉండరు. అలాంటి స్వభావం ఉన్నవారికి మతం ఉపయోగపడుటతో పాటు అవసరం కూడాను. ఎందుకంటె బాహ్య ఆకృతులు, చర్యలు — చర్చిలో జరిగే ఆ ఉత్సవాలు, సంబరాలు లాంటివి — వారి ఆంతరంగిక ఆధ్యాత్మిక ఆకాంక్షకు ఒక రకమైన ఆలంబనగా ఉంటాయి. ప్రతి మతంలోను అత్యంత ఉన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక జీవనంలోకి పరివర్తన చెందిన కొందరు వ్యక్తులుంటారు. అయితే వారికి ఆధ్యాత్మికత నిచ్చినది మతం కాదు, నిజానికి వారివల్లే ఆ మతానికి ఆధ్యాత్మికత చేకూరింది. వారు మరే చోట ఉంచబడినా, మరే సాంప్రదాయంలో ఉన్నా, వాళ్ళు అదే విధంగా జీవించి, అక్కడ కూడా అదే విధమైన ఆధ్యాత్మిక జీవనం గడిపి ఉండే వారు. నిజానికి వారిలోని స్వయంశక్తి, వారి ఆంతరంగిక అస్తిత్వంలోని ఒక శక్తి, వారి జీవితాన్ని ఆ విధంగా నడిపిస్తుంది, అంతేకాని వారు అనుసరించే మతం కాదు వారి నడతకు కారణం.

వారి స్వభావంలో ఉన్న ఈ శక్తివల్ల వారు మతానికి బానిసలుగా ఉండరు. వారికి బలమైన, చురుకైన మనసు లేకపోవడం వలన వారు ఏదో ఒక మతాన్నో, విశ్వాసాన్నో, అదే సర్వ సమగ్ర సత్యంగా విశ్వసించి, నిస్సందేహంగా స్వీకరిస్తారు. వారిని వారు సమర్థించుకుంటారు. వారిని కంగారుపెట్టే, సందేహానికి గురిచేసే ప్రశ్నలు ఉదయించవు. నేను అన్ని మతాలలోను ఇలాంటి వ్యక్తుల్ని చూశాను, వారి విశ్వాసాన్ని చెదరగొట్టడం ఓ గొప్ప నేరం. వారికి మతం అవరోధం కాదు. అయితే ఎవరైతే ఇంకా ముందుకి వెళ్ళగలరో వారికి అవరోధంగా మారుతుంది. ఎవరైతే ముందుకు వెళ్ళకపోయినా కొంతదూరం ఆత్మమార్గంలో పయనించగలరో వారికి తప్పక సహాయకారిగా ఉంటుంది.

మతం అత్యంత దుర్మార్గాలకు, అత్యంత గొప్ప విషయాలకు ప్రేరణగా ఉంటూ వచ్చింది. ఆ పేరు మీద అత్యంత భయంకరమైన యుద్ధాలు చేసినా, అత్యంత క్రూరమైన శిక్షలు అమలుపరచినా, మతం అన్నది అత్యంత మహోన్నతమైన ధీరత్వానికి, ఆత్మత్యాగానికి కారణమైంది. తాత్వికతతో పాటు అత్యున్నత కార్యాచరణలో మానవ మనస్సు చేరిన స్థాయికి తార్కాణంగా నిలుస్తుంది. అయితే దాని బాహ్యకర్మకాండలకు, బాహ్యస్థితులకు బానిసలమైనపుడు అది ఒక అడ్డంకిగా, ఒక సంకెలగా ఉంటుంది. అయితే దాని అంతర్గత శక్తిని ఉపయోగించుకోవడం నీకు తెలిసినపుడు — అది నిన్ను ఆత్మసామ్రాజ్యంలోకి పంపే శీఘ్రసాధనంగా ఉపయోగపడుతుంది.

శ్రీమాత

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

మతాలలోని ప్రధానమైన పొరపాటు

అనుభవాలకు ప్రామాణికత సంతరించిపెట్టి, ప్రతివారు దానినే అనివార్యమైన సత్యముగా స్వీకరించవలసిందిగా బలవంతము చేసి, మతాలన్నీ పెద్ద పొరపాటు చేసాయి. ఆయా అనుభవాలు నిజమైనవే, వాటికవి పరిపూర్ణమైనవే, ఒప్పుకోదగినవే. అవి వారి స్వంతమే. దానికి ఒక నిబద్ధత వున్నమాట వాస్తవమే. దానిని అనుభవించినవారి వరకు అపురూపమైనవే. కాని దానినే ఇతరులకు కూడా అన్వయింప చూడడం అనేది ఒక ప్రధానమైన పొరపాటు. అదొక ఛాందసం. ఒక విధ్వంసకరమైన దుష్పరిణామం. అది సర్వదా సత్యదూరం, దూషితం కూడ.

అందుకే మతములన్ని ఎంత సుందరమైనవిగా కన్పించినా అవి మానవులను చాల హీనస్థితికి దిగజార్చినవి. ఏ ఒకరి విషయంలోని వాస్తవాన్ని సామూహికంగా అందరి విషయంలోను నిజం కావాలన్న నిర్భంధం విధించడం అనే చిన్న తప్పిదం వలన, మతం పేరిట అదే, ఎన్నో నేరాలకు, ఘోరాలకు, ఘర్షణలకు కారణమై మానవ చరిత్రలో మాయని మచ్చలను కల్గించినది.

(నిశ్శబ్దం)

అందువలన మార్గమును చూపించాలి. ద్వారాలు తెరచి వుంచాలి, అందరూ ఆ మార్గం ద్వారా ఆ ద్వారాల గుండా పయనించి ఎవరికి వారు వ్యక్తిగత సిద్ధిని పొందాలి.

అందరికి తప్పనిసరిగా అందాల్సిన సహాయం ఆ దైవానుగ్రహమే అందిస్తుంది. అది ప్రతి ఒక్కరికి వారి వారి అవసరానికి అనుగుణంగా వారిలో రూపొందుతుంది.

*

పరమ సత్యాన్ని, విపులంగా, క్షుణ్ణంగా, నిర్దిష్టంగా దాని స్థితి ఇలా ఉంటుంది అని తెలుసుకోగలిగితే, ఇంక నీవు చేయాల్సిందేమి లేదు, విశ్రాంతి తీసుకోవడం తప్ప. "ఇదిగో! ఇదే సత్యం" అని నీవు దానిని స్వీకరిస్తావు. అది నీలో దృఢపడుతుంది. అన్ని మతాలు చేసిన పని అదే. అవి గ్రహించిన సత్యాన్ని ఒక నిబంధనగా స్థిరీకరించారు, తప్పక పాటించవలసిన నియమంగా నిర్ణయించేసారు. కానీ అది సత్యం ఎంతమాత్రం కాదు.

*

నా దృష్టిలో వాటి కసలు ప్రాధాన్యత లేదు. నాకు ఏ మతంపైనా అనురాగం లేదు. అయితే దేనిపట్ల అయిష్టత కూడ లేదు. మతాలనేవి కేవలము మానవ కల్పిత ఆధ్యాత్మిక జీవనరూపాలు. ప్రతి ఒక్కరు ఆ ఏకైక, సత్యం యొక్క ఒక కోణాన్ని మాత్రం ఆవిష్కరించి, ఇతర కోణాలను పట్టించుకోకుండా వదిలేసినందువలన అసలు సత్యం వక్రీకరించబడి ఛిన్నాభిన్నం చేయబడింది. వారు చెప్పింది మాత్రమే సత్యమని చెప్పే అధికారం, హక్కు ఎవరికి లేదు. అలాగే ఇతరులు చెప్పేదానిలోని సత్యాన్ని కాదనే హక్కు కూడ లేదు. అవి అన్నింటిని కలిపి చూపినా పరమ సత్యాన్ని తెలియజేయ డానికి చాలవు. ప్రతిదాని లోను ఒక్కొక్క పార్శ్వమున్నా, అసలు సత్యం మాత్రం అన్నింటికీ అతీతమైనది.

*

ఆధ్యాత్మిక స్ఫూర్తి ఏ మతపరమైన ఆరాధనకు, భక్తికి, అభివ్యక్తికి, ఏకాగ్రతకు వ్యతిరేకం కాదు. కానీ మతాలు చేస్తున్న అవాంఛనీయమైన విషయం మనస్సును ఒకే సూత్రానికి అంటిపెట్టుకునేలా చేసి, అదే ఏకైక సత్యమని భ్రమలో పెట్టడం. సిద్ధాంతాలనేవి ఎప్పుడూ మనోకల్పితమైన సూత్రాలేననీ, సత్యమును అనేక విధాలుగా ప్రకటించవచ్చుననీ అందరు గుర్తుంచుకోవాలి.

అందుకే మతాల పట్ల అవలంభించవలసిన వైఖరి ఎలాగుండాలంటే, ఏ ఆరాధనా పద్ధతులనైనా మనస్ఫూర్తిగా గౌరవించాలి. అన్ని మతాల పట్ల ఒక వివేకవంతమైన తటస్థ వైఖరి నవలంభించాలి. అన్నింటికీ అతీతమైన పరమ సత్యమును ప్రతి మతము తనదైన పద్ధతిలో అంశికంగా ప్రకటిస్తున్నాయని తెలుసుకోవాలి.

శ్రీమాత

అనువాదం: కవితా శ్రీధర్ రెడ్డి

ఆధ్యాత్మిక జీవితానికో నిబంధన

మనం మన లోలోతులకు కొద్దిగా వెళ్ళగలిగితే అచ్చట స్థిరపడి పలురకాలుగా అభివ్యక్తమవుతున్న చేతనను కాంచగలం. మనలో ప్రతి ఒక్కరం పెక్కు దేశాలలో వివిధ జాతీయతలతో ఎన్నో మతాలను అనుసరిస్తూ జన్మిస్తున్నాము. అయితే చివరిదాన్ని మాత్రమే ఉత్తమమైనదిగా మనం ఎందుకు సమ్మతించాలి? ఈ విభిన్న దేశాలలో, వివిధ మతాల ద్వారా మనం పొందిన అనుభవాలన్నీ మన చేతనలో పరంపరాగతంగా నిలిచి జన్మానుబంధాలుగా మనల్ని అంటిపెట్టుకొని వుంటాయి. ఈ గత అనుభవాల నుండి అనేకములైన వ్యక్తిత్వాలు రూపుదిద్దుకుంటాయి. మనలోని ఈ వ్యక్తిత్వ బాహుళ్యాన్ని గ్రహించినపుడు, ఒక రకమైన సత్యాన్ని అదే ఏకైక సత్యమని, ఫలానా దేశం మాత్రమే నాదని, ఫలానా మతమే నిజమైన మతమని చెప్పటం మనకు అసాధ్యమౌతుంది. కొందరి చేతనలోని కారణాంశాలు ఒక దేశానికి చెందినవైనప్పటికీ, వారు వేరొక దేశంలో జన్మనెత్తిన సందర్భాలు ఉన్నాయి. వాస్తవానికి భారతీయులైనవారు యూరపులో పుట్టిన కొంతమందిని నేను కలిశాను.

నీ లక్ష్యం స్వతంత్రంగా నుండాలని, జీవాత్మకు స్వేచ్ఛాస్వాతంత్ర్యాలను అందించాలని, దివ్యస్వతంత్రతలో స్వేచ్ఛను పొందాలంటే అంతఃచేతన యొక్క అలవాట్లనుండి ఉద్భవించినవి, నీ అంతరాత్మ యొక్క సత్యానికి చెందనివి అగు అన్ని బంధనాలను వదిలివేయాలి. నిన్ను నీవు సంపూర్ణంగా దైవానికి మాత్రమే సమర్పితం కావాలనుకుంటే దానిని నీవు పరిపూర్ణంగా చేయగలగాలి. అంతేకాని నీలో కొంతభాగం ఒక చోట, ఇంకొంత భాగం మరొక చోట బంధించపడ కూడదు.

నీ మూలాల నుండి పూర్తిగా విడిపోవడం అంత సులభం కాదని నీవు ఆక్షేపించవచ్చు. అయితే గతంలోని కొన్ని సంవత్సరాల తరబడి నీలో జరుగుచున్న మార్పులను వెనక్కు తిరిగి ఎప్పుడూ నీవు గమనించలేదా? అలా చేసినపుడు కొన్ని పరిస్థితులలో ఆ విధమైన ఆలోచన నీకెందుకు కలిగింది, ఆ విధంగా నీవెందుకు చేశావు అని నిన్ను నీవు ప్రశ్నించుకుంటావు. పదేళ్ళ క్రిందట మనిషని నీవేనా అని అనుకుంటావు. ఆలాంటప్పుడు అప్పటి స్థితికిగానిలేక ప్రస్తుత స్థితికిగాని, భవిష్యత్తులో ఏ స్థితి ఉంటుందో, ఏది ఉండదో, అట్టిదానితోగాని ముందస్తుగా ఎలా కట్టుబడతావు?

అంతర్గత స్వతంత్రతలోని అవకాశంపై నీ సంబంధాలన్నీ సరికొత్తగా రూపు దిద్దుకోవాలి. నీవు జీవించిన లేదా పెరిగిన సంప్రదాయాలు పరిసర ప్రభావంతోగాని, లేదా మామూలుగా గాని, లేదా ఇతరుల ఇష్టప్రకారంగాని ప్రభావితమైనాయి. తప్పని పరిస్థితులలో నీవు వాటికి సమ్మతించవలసి వచ్చింది. అలా మానవులను మతమనేది ప్రభావితం చేసింది. అది తరచుగా మతపరమైన లేదా ఆధ్యాత్మికమైన లేదా ఇతర భయాందోళనల వలన జరుగుతుంది. అయితే దైవంతో నీ సంబంధంపై అలాంటి ఒత్తిడి వుండదు. అది స్వేచ్ఛగా, నీ మనో ఉల్లాసంపై, నీ హృదయానందంపై ఆధారపడి సాగుతుంది. “వేరొక విధంగా చేయలేను, నేను నిర్బంధించబడ్డాను” అంటూ భయంతో చేయడం ఏపాటిది? సత్యమనేది స్వయంప్రకటితం కావాలేగాని ప్రపంచంపై బలవంతంగా విధించబడకూడదు.

నీవు యోగమార్గంలో పయనించాలంటే నీ మానసిక మరియు ప్రాణిక నిర్మాణాలన్నీ తునాతునకలు గావించబడడానికి నీవు సిద్ధపడి వుండాలి. నీ విశ్వాసం తప్ప మరే ఆధారంలేక గాలిలో తేలడానికి సిద్ధపడాలి. నీ గతాన్ని, దాని సంబంధాలను పూర్తిగా మరిచిపోవాలి. వాటి ప్రభావాలను సైతం నీ చేతన నుండి పెకిలించివేసి ప్రతిబంధనాల నుండి విముక్తుడవై కొత్త జన్మనెత్తాలి. గతంలో నీ వేమిటో యోచింపకు. నీవు ఏమి కావాలని ఆకాంక్షిస్తున్నావో దాని కోసం నిష్కల్మషంగా అభిలషించు — నీ వీగిపోయిన గతాన్నుండి మరలి భవిష్యత్తు వైపుగా సూటిగా దృష్టి నిలుపు. నీ మతం, నీ దేశం, నీ కుటుంబం అక్కడ వుంది. అదే దైవం.

శ్రీమాత

అనువాదం: భాషా

యోగస్వభావం

ప్రశ్న: యోగసాధన గురించి మాకు కొంచెం వివరిస్తారా?

శ్రీమాత: మీరు యోగసాధన ఎందుకు కోరుతున్నారు? అధికారం పొందడానికా? మనశ్శాంతి, నెమ్మది గుణం కావాలనా? మానవసేవ కోసమా?

వీటిలో ఏదీ మీరీ మార్గం ఎన్నుకోడానికి సరిపోదు.

మీరు జవాబు చెప్పవలసిన అసలు ప్రశ్న ఇది: మీరు భగవంతుడి కోసం యోగసాధన కావాలనుకుంటున్నారా? మీ జీవితంలో అతిముఖ్యమైన అంశం సర్వేశ్వరుడైన భగవంతుడేనా? అది లేనట్టయితే ఏమీ చెయ్యలేని నిస్సహాయ స్థితి కలుగుతుందా? మీ అస్తిత్వానికి కారణం భగవంతుడే అని భావిస్తున్నారా? భగవంతుడు వినా మీ ఉనికికి అర్థమే లేదనుకుంటున్నారా? అదే అయితే, అప్పుడు మాత్రమే మీరా మార్గానికి ఆహ్వానితులని చెప్పడం కుదురుతుంది.

మొదట అవసరమైన విషయం ఇది. భగవంతుడి కోసం తీవ్రమైన ఆకాంక్ష.

మీరు ఆచరించవలసిన తరువాతి విషయం ఆ ఆకాంక్షను జాగ్రత్తగా కాపాడుకొనుట, దానిని భద్రంగా, సజీవంగా నుంచుట. అందుకు కావలసినది ఏకాగ్రత. దైవసంకల్పానికి, దైవకార్యానికి సమగ్రమైన, నిశ్చయమైన సమర్పణా భావంతో ఆతనిపై ఏకాగ్రత అవసరం.

హృదయంలో ఏకాగ్రత వహించి, దానిలో ప్రవేశించండి. ఆంతర్యపు లోతులలో సుదూరంగా ఎంతవరకు వెళ్ళగలరో అంతవరకూ వెళ్ళండి. సుదూర తీరాలకు వ్యాపించిన మీ చైతన్య సూత్రాలన్నిటిని ఏరి కలిపి చుట్టగాచుట్టి ఒక్క మునక వేసి అడుగువరకూ పొండి.

అక్కడ ఒక అగ్ని రగులుతూ వుంటుంది, హృదయాంతరాళపు లోతుల్లోని నిశ్చల నీరవతలో జ్వలిస్తూ వుంటుంది. అదే మీలో వున్న దివ్యత్వం, మీ వాస్తవిక జీవి. దాని వాణిని ఆలకించు. దాని ఆదేశాన్ని అనుసరించు.

ఇంకా మరికొన్ని ధ్యాన కేంద్రాలున్నాయి. ఉదాహరణకి, శిరోపరిభాగంపై ఒకటి, కనుబొమల మధ్య (భ్రుకుటి) ఇంకొకటి వున్నాయి. దేని సార్థకత దానికి ఉంటుంది. దానికి తగిన ఫలితం ఇస్తుంది. కాని ప్రధాన జీవి హృదయంలోనే వుంటుంది. హృదయంలో నించే ముఖ్య కదలికలన్నీ మొదలవుతాయి — మొత్తం

చురుకుదనం, రూపాంతరం చెందాలనే తపన, ఆత్మని గుర్తించగలిగే శక్తి, హృదయం లోనే ఉంటుంది.

*

ప్రశ్న: యోగసాధనకి సిద్ధమవడానికి, ఏం చేయ్యాలి?

శ్రీమాత: అన్నిటి కంటె ముందు మనిషి చైతన్యవంతుడు కావాలి. మన అస్తిత్వంలోని అతి స్వల్పభాగం గురించి మాత్రమే మనకు ఎరుక వుంది. మనలో ఎక్కువ భాగం గురించి మనకు తెలియదు. ఈ అజ్ఞానమే ఆధ్యాత్మిక పునరుద్దీపనకు విముఖమైన స్వభావానికి కట్టివేసి, మార్పుని దానిలో కలిగే రూపాంతరాన్ని నిరోధిస్తుంది. ఈ అజ్ఞానం ద్వారానే దైవ వ్యతిరేక శక్తులు మనలో ప్రవేశిస్తాయి. మనల్ని వాటికి బానిసలుగా మార్చేస్తాయి. మీ గురించి మీరెప్పుడూ చైతన్యవంతులై వుండాలి. మీ స్వభావాన్ని, కదలికల్ని గమనిస్తూ అప్రమత్తంగా ఉండాలి. మీరు ఏ పనైనా ఎందుకు చేస్తున్నారో, ఎలా చేస్తున్నారో, ఎలా అనుభూతి చెందుతున్నారో, ఎలా ఆలోచిస్తున్నారో ఎరుక వుండాలి. మీలో దాగివున్న, పైకి కనపడే ఉద్దేశాలు, ప్రేరణలు, స్పందనలు మీకు అర్థం కావాలి.

నిజానికి మీ అస్తిత్వపు భాగాలను ముక్కలు ముక్కలుగా విడతీసి చూడాలి. వాటి గురించి తెలుసుకోవాలి. ఒక్కసారి మీరు చైతన్యవంతులయితే, మీరు విషయాల్ని గుర్తించి సమన్వయం సాధించగలరని అర్థం. ఏ శక్తులు మిమ్మల్ని పతనానికి లాగుతున్నాయో, ఏ శక్తులు మీ ఉన్నతికి సహకరిస్తున్నాయో తెలుసుకోగలరు. మీరెప్పుడైతే ఏది ఒప్పో ఏది తప్పో, ఏది సత్యమో ఏదసత్యమో, ఏది దివ్యత్వమో ఏది దివ్యత్వానికి వ్యతిరేకమో తెసులుకోగలిగినప్పుడు, కచ్చితంగా ఆ జ్ఞానానికి అనుగుణంగా ఆచరించాలి. చెప్పాలంటే, తృణీకరించవలసినదానిని తృణీకరించి, స్వీకరించవలసినదానిని స్వీకరించాలి. ప్రతి అడుగులోను ద్వంద్వ ప్రకృతి ప్రత్యక్షమవుతుంటుంది. అందుచేత ప్రతి అడుగులోను మీకు కావలసినది మీరెన్నుకోవలసి వుంటుంది. మీరు సహనంతో వుండాలి. అత్యంత స్థిరంగా, అప్రమత్తంగా వుండాలి. అంటే రెప్ప వెయ్యకుండా అతి జాగ్రత్తగా వుండాలి. దైవవ్యతిరేక శక్తులకి ఎట్టి పరి

స్థితుల్లోను ఏమాత్రం అవకాశం యివ్వకుండా నిరంతరం వాటిని తృణీకరించాలి.

శ్రీమాత

అనువాదం: నడిమింటి విజయలక్ష్మి

(CWM 3:12)

స్వేచ్ఛ, విధివాదం — యోగలక్ష్యం

ప్రశ్న: అప్పుడిక నిజమైన స్వేచ్ఛ వుండదా? ప్రతిదీ పూర్తిగా ముందే నిర్ణయించ బడిందేనా, ఆఖరికి నీకున్న స్వేచ్ఛ కూడా? విధి అన్నది అన్నింటికన్నా రహస్య మైనదా?

స: స్వేచ్ఛ, విధివాదం, విముక్తి, నియతివాదం అనేవి చేతనయొక్క వేర్వేరు స్థాయిలకు చెందిన సత్యాలు. అజ్ఞానం ద్వారా మనస్సు ఆ రెండింటినీ ఒకే స్థాయికి చేర్చి ఒకదానిపై మరొకదానిని రేపుతుంది. చైతన్యము ఒకే ఒక ఏకమైన సహజస్థితి కాదు. అది సంక్లిష్టమైనది, సమతలమైనది కాదు. బహుముఖ విస్తారమైనది. చైతన్యానికి అత్యున్నత శిఖరాగ్ర స్థితి పరమాత్మది. అధోముఖ అగాధపు లోతుల్లో వున్న సిద్ధి పదార్థానిది. ఈ అగాధపు లోతులకు, ఆ సర్వోన్నతానికి మధ్య అనంతమైన శ్రేణులతో కూడిన చేతనా స్తరాలున్నాయి.

ఈ పదార్థస్థాయిలోని సాధారణ చేతనాస్థాయికి నీవు ఆపాదమస్తకం కట్టుబడిపోయి వున్నావు. ప్రకృతిలోని యాంత్రికస్థితికి నీవొక బానిసవు. కర్మసంకెళ్ళకు బంధించబడిన వాడివి. ఈ వరుసలో జరిగేది ఏదైనా అది నిక్కచ్చిగా ఇంతకు ముందు జరిగినదాని పర్యవసానమే. నీ స్వతంత్ర వర్తనమన్నది భ్రమ, కానీ నిజానికి తక్కినవారంతా ఏమి చేస్తున్నారో నీవూ దానినే పునరావృతం చేస్తున్నావు. ప్రకృతిలోని కదలికలను అనుకరిస్తున్నావు. నలగకొడుతూ సాగిపోతున్న ఆమె యొక్క విశ్వయంత్ర చక్రానికి అంటుకుపోయి నిస్సహాయంగా గిరగిరా తిరుగుతున్నావు.

కానీ అది అలా వుండనక్కర లేదు. కావాలంటే ఈ నీ స్థానాన్ని మార్చుకోవచ్చు. అడుగున పడిపోయి యంత్రం క్రింద నలిగిపోతూ నీవొక కీలుబొమ్మలాగా వుండడానికి బదులు ఉవ్వెత్తున లేచి, అంతటినీ పైనుండి అవలోకిస్తూ నీ చేతనను మార్పుచేసు

కోవడం ద్వారా అసంభవంలా కనిపించే పరిస్థితులనూ, పాతుకుపోయిన స్థితిగతులనూ, పరివర్తనం చేయగల పట్టును సాధించగల్గుతావు. ఒక్కసారి నీ అంతట నీవు సుడి గుండంలో నుండి పైకి లేచి ఎత్తులో నిలబడగలిగినప్పుడు నీవు స్వతంత్రుడువు. అన్ని బలవంతపు చర్యల నుండీ నీవిక విముక్తుడవు. నీవు కేవలం ఒక జడమైన ఉప కరణంగా వుండకపోవడమే కాదు, ఒక ఔత్సాహికమైన సక్రియమైన ప్రతినిధివి కాగలవు. నీ కర్మ పర్యవసానాలకు బందీగా వుండటమే కాదు, అసలు ఫలితాలను కూడా మార్పు చెందించగలవు. ఒక్కసారి గనుక ఈ శక్తుల ఆటను చూడగల్గితే, ఒక్కసారిగా ఈ శక్తుల మూలస్థానాలు ఎక్కడ వరకూ వున్నాయో ఆ చేతనాస్థాయి వరకూ ఎదగగలిగి ఈ సశక్తమైన మూలవనరులతో ఒక్కటవ్వగలిగితే ఇక ఏది నడుపబడుతుందో దానికి కాక, ఏది నడిపిస్తుందే దానికి చెందినవాడివవుతావు.

కర్మచక్రంలో నుండి వెలువడి దివ్యకార్యోన్ముఖుడగుటయే యోగం యొక్క నిర్దిష్ట లక్ష్యం

యోగం ద్వారా ఒక అజ్ఞానియగు బానిసగా నిస్సహాయుడవై దౌర్భాగ్య ఉపకరణంగా ఉండడాన్ని వదిలి వేయగలుగుతావు. అలా ఇంకొక చేతనా స్తరంలో సచేతనమైన భాగస్వామిగా సక్రియమైన ఇంకొక ప్రతినిధిగా ఉన్నత విధివిధానంలోకి ఎదిగి పని చేస్తావు. ఈ విధమైన చేతనకు సంబంధించిన ఉద్యమం రెండంచెల మార్గాన్ని అనుసరిస్తుంది. మొట్టమొదటిది పైకి ఆరోహించడం. నీకు నీవుగా ఈ పదార్థస్థాయి చైతన్యం నుండీ ఉన్నతోన్నత స్థాయిల్లోకి యెదుగుతావు. అయితే ఈ రకమైన నిమ్నస్థాయికి చెందిన ఆరోహణలో ఉన్నతాన్ని ఈ నిమ్నంలోనికి దిగిరమ్మనే పిలుపు వుంటుంది. నీ వెప్పుడైతే ఈ భూమి నుండి ఊర్ధ్వంగా పోగలిగావో, ఆ ఊర్ధ్వానికి చెందిన ఏదో ఒక ప్రకాశాన్ని, ఒక శక్తిని క్రిందికి తీసుకొనివస్తావు. ఆ ప్రకాశంగానీ, శక్తిగానీ ఈ పృథ్వికి చెందిన పాత స్వభావాన్ని మార్పుచేయవచ్చు లేదా అలా చేయడానికి ప్రయత్నించవచ్చు. అప్పుడే వేర్వేరుగా విడిపోయి విభిన్నమై వున్న నీలోని ఉన్నతమైన, నిమ్న మైన నీ చేతనకు చెందిన అంతర బాహ్యస్తరాలు, కలిసి మెల్లగా ఒకదానితో ఒకటి మేళవించి క్రమేణా ఒకే సత్యంలోకి, ఒకే సమరసంలో కరిగిపోతాయి.

ఇదిగో ఈ విధంగా మనం అద్భుతాలుగా పిలుచుకొనేవి జరుగుతూ వుంటాయి.

ఈ ప్రపంచం చేతనకు చెందిన అసంఖ్య స్థాయిల్లో నిర్మింపబడింది. ప్రతి స్థాయీ దానికంటూ ఒక ప్రత్యేక సూత్రాన్ని నియమాన్ని కలిగి వుంది. ఒక స్తరానికి చెందిన నియమనిబంధనలు మరొక స్తరానికి సరిపడవు. ఒక అద్భుతం ఒక ఆకస్మిక అవరోహణం తప్ప మరొకటి కాదు. అది మరో చైతన్యం తన శక్తులతో (తరచుగా అవి ప్రాణిక స్తరానికి చెందిన శక్తులు) ఉన్నట్లుండి ఈ పదార్థస్థాయిలోకి విస్ఫోటనం చెందినట్లుగా వుంటుంది.

శ్రీమాత

అనువాదం: హర్షవర్ధన్

పడవలో ప్రయాణిస్తున్న ఇద్దరు మతాచార్యుల కథ

ప్రశ్న: మధురమాతా, ఈ రోజుల్లో ప్రపంచంలో అనేకమంది జనులు ఏదో ఒక మతాన్ని అనుసరిస్తున్నారు. వారికేమైనా ఉపయోగమందుతున్నదా?

స: ఎక్కువగా కాదు. కాని గతించినదాన్ని మళ్లీ మొదలుపెడుతున్నట్టున్నారు. చాలాకాలం వరకు ఈ శతాబ్ది ఆరంభంలో ఈ మతాలు జ్ఞానానికి వ్యతిరేకమని మేధావులచే నిరాకరించబడ్డాయి. కాని ఇటీవలి కాలంలో అభ్యుదయాత్మకమైన ఉద్యమమొకటి మొదలైంది.

పరుల దృష్టిలో చెడ్డవారిగా ముద్రపడకుండుటకు ప్రజలు సాంఘికమైన అలవాటుగా మతాన్ని అనుసరిస్తున్నారు. మచ్చుకి, గ్రామాలలో జరిగే మత సాంప్రదాయ కర్మలకు హాజరుకాని యెడల ఇరుగుపొరుగువారు ఆక్షేపిస్తారు. కాని వీటికి ఆధ్యాత్మిక జీవితంతో ఏమాత్రం సంబంధం లేదు.

(నిశ్శబ్దం)

నేను మొట్టమొదటిసారిగా భారతదేశానికి జపాన్ నౌకలో వచ్చినపుడు, మాతో పాటు ఇద్దరు మతాచార్యులు కూడా ఉన్నారు. వారు క్రైస్తవమతానికి చెందిన రెండు వేర్వేరు శాఖలకు చెందినవారు. ఏ శాఖకు చెందినవారో నాకు అంతగా గుర్తు లేదు. కాని వారు మాత్రం ఆంగ్లేయులు. అందులో ఒకరు ఇంగ్లండ్ చర్చి అనుయాయిలు, వేరొకరు మరొక చర్చి సభ్యులు.

మా ప్రయాణ సమయంలో ఒక ఆదివారం వచ్చింది. ఆ రోజున నౌకలో మత పరమైన కర్మ జరపాలి. లేనట్లయితే జపానువారి లాగా మేము కూడా అనాగరికులుగా కనుపించేవారం. ఈ మతకర్మలను ఎవరు నిర్వహించాలనే విషయంలో వాదోపవాదాలు జరిగి వారిద్దరిలో ఒకరు హుందాగా ప్రక్కకు తప్పుకున్న అనంతరం మరొక సభ్యుడు ఆ తంతును జరిపాడు.

ఈ కార్యక్రమాన్ని నౌక వసారాలో జరిపారు. ఆ వసారా చేరడానికి, కొన్ని మెట్లు క్రిందికి దిగాల్సి వచ్చింది. ఆ రోజు ఎండ చాలా వేడిమిగా ఉంది. మేమపుడు ఎర్రసముద్రంలో ప్రయాణిస్తున్నామనుకుంటాను. కార్యక్రమానికి పురుషులందరూ చేతులులేని కోటులాంటి జాకెట్లను ధరించారు. దీనికి గట్టి కాలర్ పట్టీలతో టై కట్టు కుని, కాళ్ళకు బూట్లు వేసుకుని తలపై టోపీలు ధరించి చంకలో పుస్తకాలతో నౌక పై అంతస్తు నుంచి వసారా వరకు అందరూ కలసి ఒక ఊరేగింపుగా సాగారు. స్త్రీలు తలపై టోపీలు ధరించి, మరికొందరు గొడుగులతో, చేతిలో ప్రార్థనాగీతాల పుస్తకాలతో ఉన్నారు.

వారందరు వసారాలో గుమిగూడిన తర్వాత ఒక చర్చి సభ్యుడు వారి నుద్దేశించి మతపరమైన ప్రవచనం చేసాడు. ప్రతి ఒక్కరూ దానిని చాలా భక్తితో విన్నారు. ఈ తంతు పూర్తైన వెంటనే అందరూ తమ కర్తవ్యాన్ని శ్రద్ధగా నిర్వర్తించామన్న తృప్తితో నౌక పై అంతస్తును చేరారు. అయిదు నిముషముల అనంతరం చాలా మామూలుగా మధుశాలలో మద్యాన్ని సేవిస్తూ, పేకాటాడుతూ తాము నిర్వర్తించిన మతకార్యక్రమాలను మర్చిపోయారు. పని అయిందనిపించారు. అంతే. దీనిని గురించి ఇంకా వివరించవలసినది ఏమీ లేదు.

కొంత సమయం గడిచిన తర్వాత ఆ చర్చి సభ్యుడు నా వద్దకు వచ్చి ప్రవచ నానికి ఎందుకు రాలేదని మర్యాదగా అడిగాడు. నేనన్నాను "అయ్యా, నన్ను మన్నించాలి. మతం మీద నాకు నమ్మకం లేదు" అని.

"ఓహో, మీరు భౌతికవాదులా"?

"కాదు, ఏమాత్రం కాదు".

"అట్లైన ఎందుకు రాలేదు"?

"ఓహ్, మీరు నా జవాబు వింటే నొచ్చుకుంటారు. అందువలన నేను ఏమీ మాట్లాడకుంటే మంచిది".

కాని, అతను నేను జవాబు ఇచ్చేంతవరకు కదలలేదు. చివరకు నేనన్నాను "ఒక సామాజిక విధిని, ఒక సామాజిక ఆచారాన్ని పాటించడానికి మీరంతా సమావేశమయ్యారు. కాని భగవంతునితో సన్నిహిత సంబంధం ఏర్పరుచుకోవాలని ఆశించి కాదు. మీలోగాని, అక్కడ గుమిగూడిన వారిలోగాని చిత్తశుద్ధి లేదు" అని.

"భగవంతునితో సన్నిహిత సంబంధం ఏర్పరుచుకోవడమా? అది మా వలన అయ్యే పని కాదు. మాకంత శక్తి లేదు. కొన్ని మంచిమాటలు చెప్పుకోగలం. అంతే".

"అదే నాకు ఆసక్తి కలిగించనిది. అందుకే నేను రాలేదు" అన్నాను.

అనంతరం అతను నన్ను అనేక విధాలుగా ప్రశ్నించి, నాస్తికులైన చైనీయులను మార్చుటకు తాను చైనాకు వెళ్తున్నానని చెప్పాడు. నేను గంభీరంగా అన్నాను "వినండి, మీ మతం పుట్టి రెండువేల సంవత్సరాలు కూడా కాలేదు. అంతకు పూర్వమే చైనీయులకు చాలా గొప్ప తత్వజ్ఞానం, భగవంతుణ్ణి చేరే మార్గం తెలుసు. వారు పాశ్చాత్యులను సంస్కారహీనులుగా తలుస్తారు. మీకంటే మతం గురించి ఎక్కువ తెలిసినవారి దగ్గరకెళ్ళి వారికి మతాన్ని గురించి బోధించడానికి, వారిని మార్చడానికి చూస్తారా? సామాన్య జీవితం నుంచి వైదొలగి ఆధ్యాత్మిక చైతన్యం దిశగా సాగే అపార తత్వజ్ఞానాన్ని బోధించుటకు బదులుగా చిత్తశుద్ధిలేని నిరర్ధకమైన కర్మలను బోధిస్తారా? మీరు చేసే పని ఉచితమైనదని నేను భావించుట లేదు" అని అన్నాను.

నా మాటలతో అతను ఉక్కిరిబిక్కిరై చివరకు "నీ మాటలు నన్ను ఒప్పించలేవు" అన్నాడు.

"ఓహ్! నిన్ను నమ్మించడానికి నేను ప్రయత్నించడం లేదు. ఉన్న పరిస్థితిని మీకు వివరించాను. మీ కంటె ముందుగా తత్వజ్ఞానాన్ని ఎరిగిన నాగరిక ప్రజల చెంతకు క్రూరులు, సంస్కారహీనులు ఎందుకు వెళ్ళి తత్వజ్ఞానాన్ని బోధించాలో నాకు అర్థం కావడం లేదు. అంతే" అని అన్నాను. అంతే.

అంతటితో ఆ సంభాషణ ఆగిపోయింది.

(CWM 8:147-49)

*

ప్రవచనం

మతబోధనను ఆధ్యాత్మిక బోధన అనుకుని మీరు పొరపడకూడదు.

మతబోధన గతకాలానికి చెందినది. అది అభివృద్ధి నిరోధకం.

ఆధ్యాత్మిక బోధన భవిష్యత్తుకు చెందినది. అది చైతన్యాన్ని ప్రకాశింపజేసి, భవిష్యత్ దర్శనానికి నిన్ను సిద్ధపరుస్తుంది

ఆధ్యాత్మిక బోధన మతాల కన్నా ఉన్నతమైనది. అది విశ్వగత సత్యాన్వేషణకు ప్రయత్నిస్తుంది.

మనకు భగవంతునితో ప్రత్యక్ష సంబంధాన్ని నెలకొల్పుటను బోధిస్తుంది.

శ్రీమాత

అనువాదం: సిద్దులగారి త్రివేణి

మతసంబంధిత స్మారకనిర్మాణాలలో వాతావరణం

మతసంబంధమైన అన్ని స్మారక నిర్మాణాలలో, అత్యంత ఉన్నతమైన మతానికి చెందినవిగా భావించిన వాటిలో — అది జపాన్‌లోనైనా, ఫ్రాన్స్‌లోనైనా — అన్ని ఒక్కలా ఉండవు. అవి గుళ్ళు కావచ్చు, చర్చిలు కావచ్చు, ఒకే దేవతామూర్తులు కావచ్చు. చిన్న తేడాలున్నా, నా అనుభవం మాత్రం అన్ని చోట్లా ఒకేలా ఉంది. ఆ చర్చిలో ప్రతిష్టమైన శక్తి అక్కడ ఉన్న భక్తుల విశ్వాసం మీద ఆధారపడి వుంటుంది. అయితే అక్కడ నిజంగా ఉన్న శక్తికి, వారు అనుభూతి చెందిన శక్తికి తేడా ఉంటుంది. నేను ఫ్రాన్స్‌లోని ఒక అత్యంత సుందరమైన ప్రధాన చర్చికి వెళ్ళాను. కళాత్మకంగా చూస్తే అది మనం ఊహల్లో చూసే అత్యద్భుతమైన ఆకృతి. అక్కడ అత్యంత పవిత్రమైన స్థానంలో నేను అతి పెద్దగానున్న శక్తివంతమైన నల్లని సాలెపురుగును చూశాను. దాని గూడు ఆ ప్రదేశమంతా ఆవరించి ఉంది. అది అక్కడి ప్రజల భక్తినించి, వారి ప్రార్థనల నించి వచ్చే శక్తిప్రకంపనాలను తనలోకి లాక్కుంటోంది. అది ఏమాత్రం సంతోషకరమైన దృశ్యం కాదు. అక్కడ ప్రార్థిస్తున్న మనుషులు ఓ దివ్యస్పర్శను పొందుతూ, అన్ని రకాల వరాలను వారి ప్రార్థనల వలన అందుకుంటున్నారు. అయినా అక్కడ వున్నది ఈ సాలెపురుగే. అయితే వారిలోని

విశ్వాసం మాత్రం ఆ దుష్టకీటకాన్ని వారిలోనున్న మంచిగా మార్చింది. వారి విశ్వాసం సడలకుండా వుంది. నిజానికి నేను వెళ్ళి "మీరు దైవానికి ప్రార్థన చేస్తున్నారని అనుకుంటున్నారా? అది ఒక పెద్ద సాలెపురుగు ప్రాణశక్తి, అది మీ ప్రార్థనల శక్తులను భక్షిస్తున్నది" అని చెప్పటం ఉచితమైన విషయం కాదు. చాలా సార్లు అ విధంగానే ఉంటుంది. అన్ని చోట్ల కూడా ప్రాణశక్తి రూపాలు వున్నాయి. అవి మానవ ఉద్వేగాల ప్రకంపనాల చేత పోషించబడతాయి, వాటికి అవే ఆహారం. అయితే బహు కొద్దిమంది మాత్రం, పెద్దగా లెక్కలోకి రాని స్వల్పసంఖ్య మాత్రం, వారు చర్చికి వెళ్ళినా, గుడికి వెళ్ళినా ఒక నిజమైన ధార్మికభావంతో వెళ్తారు. అంటే వారు ప్రార్థన చేసి వారు కోరిన విమ్మని ప్రాధేయపడటానికి కాదు, వారిని వారు ఏమీ దాచుకోకుండా సమర్పణ చేసుకుందుకు, ధన్యవాదాలు చెప్పడానికి, ఆకాంక్షించడానికి, అర్పణ చేసుకుందుకు వెళ్తారు. అలాంటివారు మిలియన్లలో ఒక్కరు ఉండడం కూడా అరుదుగా సంభవిస్తుంది. అందువల్ల అరుదుగా ఉండే అలాంటివారు ఆ వాతావరణాన్ని మార్చగల శక్తిమంతులు కారు. అయితే వారి సత్యసంధతవల్ల, వారా ప్రదేశాల్లో ఉన్నప్పుడు, వారా పరిమితులను అధిగమించి మరో స్థితికి చేరి, ఓ దివ్యత్వాన్ని స్పర్శిస్తారు. అయితే అధిక జనం ఎవరైతే మూఢనమ్మకాలతో, అహంకారంతో, స్వార్థప్రయోజనం కోసం వెళ్తారో వారు ఆ రకమైన వాతావరణాన్ని తయారుచేస్తారు. నువ్వు గుడికి వెళ్ళినా, చర్చికి వెళ్ళినా అదే వాతావరణాన్ని ఆశ్వాసిస్తావు. అక్కడికి చాలా మంచిభావంతో వెళ్ళినపుడు మాత్రమే నీవు, "ఒహో! ధ్యానానికి ఇది ఎంత ప్రశాంతమైన ప్రదేశం!" అనుకోగలవు.

నాకూ బాధగా ఉంది. కాని జరుగుతున్నది ఇదే. నేను కావాలని ఈ ప్రయోగం కొంతవరకు అన్ని చోట్ల చేశాను. ఎక్కడో అరుదుగా, చిన్నగ్రామాల్లో ఉన్న చర్చిలోనో, మరో చిన్న ప్రదేశంలోనో ధ్యానానికి అనుకూలమైన ఓ చిన్న స్థలం కనిపించేది. అక్కడ నిశ్చలంగా, చాలా నిశ్శబ్దంగా ఉండేది. అదే కొంత ఆకాంక్ష ఉన్న ప్రదేశం. అయితే అది చాలా అరుదైవ విషయం. నేను ఇటలీలో ఎంతో సౌందర్యంతో అలరారే చర్చిలు, చాలా అత్యద్భుతమైన ప్రదేశాలు చూశాను, కాని అవన్నీ పూర్తిగా ప్రాణికశక్తులతో నిండి ఉండేవి, భయభ్రాంతుల్ని చేస్తూ. నేను వెనిస్‌లోని బాసిలికాలో ఓ చిత్రం వేయడం గుర్తుంది. నేను నా పని చేస్తున్నప్పుడు, ఓ మతగురువు ఒక స్త్రీ తాను చేసిన పాపాన్ని చెప్పడం వింటూ

ఉంటాడు. అది నిజానికి ఓ భయంకరమైన దృశ్యం. ఆ మతగురువు ఎలా ఉంటాడో నేను చూడలేదు, అతడు ఎలాంటివాడో తెలీదు, అతడు కనిపించలేదు — నీవు ఎప్పుడైనా చూశావో, లేదో వాళ్ళు కనిపించరు. వారు ఓ మందసంలాంటి దానిలో ఉండి ఓ చిన్న కటకటాల రంధ్రం ద్వారా ఆ పాపాన్ని చెప్పడం వింటారు. అతడి పై ఓ విషణ్ణమైన శక్తి ఆవహించి ఉన్నందున, ఆ దయనీయమైన స్త్రీ భీతిల్లి ఉంటుంది. అది నిజానికి చాలా బాధాకరమైన దృశ్యం. అయితే ఈ ప్రజలందరు అది పవిత్రమైన చర్యగా విశ్వసిస్తారు. కాని అది దుష్టప్రాణశక్తుల యొక్క సాలెగూడు, అది వీటన్నింటిని తమ పోషణకు ఉపయోగించుకుంటుంది.

శ్రీమాత

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

(CWM 6:194-95)

స్వర్గం, నరకం, మతాల సృష్టి

ప్రశ్న: చనిపోయిన తరువాత జనులు ప్రాణిక ప్రపంచంలోకి వెడతారు, కాని మంచి చేసినవారు స్వర్గానికి వెడతారా?

స: నీవనే స్వర్గం ఎక్కడుంది! నీకా విషయం ఎవరు చెప్పారు? వారు నీకు స్వర్గం, నరకం, పాపవిమోచన స్థానాల గురించి చెప్పారా?... లేదా? అన్నీ చెప్పలేదా? స్వర్గం గురించిన విషయాలు ఎక్కడి నుంచి సంపాదించావు? ఏ పుస్తకం నుంచి?...

అది సర్వసాధారణంగా మతపెద్దలు విశ్వాసపాత్రులైన ప్రజలకు మంచిచేయటం కోసం వారిని ఉత్సాహపరచటానికి చెప్పేమాట. ఎందువల్లనంటే ప్రజాబాహుళ్యంలో బాగా తెలిసిన విషయం దుష్టులకంటె మంచివాళ్ళకి జీవితం అంత సుఖమయం కాదనేది; సాధారణంగా జరిగే విషయం దానికి వ్యతిరేకం: దుష్టులు మంచివారికంటె ఎక్కువ సఫలీకృతులౌతారు! కనుక అంతగా ఆధ్యాత్మికులు కానివారు తమకు తాము ఈ విధంగా చెప్పుకుంటారు: "నేను మంచితనంతో ఉండాలనుకుంటూ కష్టపడటం ఎందుకు? దుష్టుడిగా ఉండటమే మంచిది, జీవితం సాఫీగా సాగిపోతుంది". మంచితనంతో ఉండటం బహువిధాలుగా ఉంటుందనీ, ఒక్కొక్కప్పుడు మంచి

చేయడానికి ప్రయత్నించడం కూడా లాభదాయకమనీ వారికి తెలియజెప్పడం చాలా కష్టమైన పని. అందువలన చాలా తక్కువ మేధస్సు కలిగినవారికి తేలికగా అర్థం కావడానికి ఈ విధంగా చెప్పబడింది:

"చూడండి, ఇది చాలా తేలికగా అర్థమయ్యే విషయం. మీరు వినమ్రతతో, పూర్తిగా మంచిగా ఏమాత్రం స్వార్థం లేకుండా, ఎల్లప్పుడూ మంచిపనులే చేస్తూ ఉంటే, మేము బోధించిన మతసిద్ధాంతాలను విశ్వసిస్తే, చనిపోయిన తర్వాత దేవుడు మిమ్మలను స్వర్గానికి పంపిస్తాడు, ఒక వేళ ఒక్కొక్కప్పుడు మంచిబుద్ధి యుండి ఒక్కొక్కప్పుడు దుష్టబుద్ధి కలిగివుంటే, ఒక్కొక్కప్పుడు మంచిపనులు చేసి ఒక్కొక్కప్పుడు చేయకపోతే, మీ గురించి మీరు చాలా ఎక్కువగానూ, ఇత రుల గురించి చాల తక్కువగానూ ఆలోచిస్తే, అప్పుడు మరణించిన తర్వాత, స్వర్గానుభవానికి మారుగా వేరొక అనుభవానికై పాపవిమోచన స్థానానికి పంపబడతారు. ఒకవేళ మీరు పూర్తిగా దుష్టులైతే, ఎల్లప్పుడూ ఇతరులకు హాని చేస్తుంటే, అన్ని రకాల చెడ్డపనులు చేస్తూ ఉంటే, ఇతరులకు చేయవలసిన మంచిగురించి ఏమాత్రం తలచకపోతే, ముఖ్యంగా మేము బోధించిన మతసిద్ధాంతాల మీద విశ్వాసం లేకపోతే, మీరు సరాసరి నరకానికి వెడతారు, అదీ శాశ్వతంగా."

నేను విన్న వాటిలో ఎంతో ఆకర్షణీయమైన కాల్పనిక; వారు శాశ్వతమైన నర కాన్ని కనిపెట్టారు. అంటే అర్థం, ఒకసారి నీకు నరకం సంప్రాప్తిస్తే, అది శాశ్వతం... శాశ్వతం అంటే అర్థం తెలిసిందా? నీవు చిత్రహింసలకు గురిచేయబడతావు, అగ్నిలో కాల్చబడతావు (ఉష్ణదేశాలలో నీవు అగ్నిలో కాల్చబడతావు, శీతలదేశాలలోనైతే నీవు మంచుముద్దగా చేయబడతావు), అదీ అనంతకాలం. అదీ సంగతి. కాబట్టి ఇంత ఆకర్షణీయమైన అద్భుత విషయాలు నీ కెవరు చెప్పారో నాకు తెలియదు; కాని అవన్నీ కల్పితాలు, ప్రజలను విధేయులుగా చేయటానికి, వారిని తమ అదుపు ఆజ్ఞలలో ఉంచుకోవటానికి చెప్పబడ్డాయి.

ఆ విధంగా చెప్పబడని బోధనలూ ఉన్నాయి, ఆ విధంగా లేని మతాలూ ఉన్నాయి. అయినప్పటికి ఎవరైనా ఒక వ్యక్తి కావ్యకల్పనగా, కళ్ళకు కట్టినట్లు, వర్ణ నలతో స్వర్గం గురించి వివరించవచ్చు. కారణం, ఈ స్వర్గం అనేది ఒక అద్భుతమైన ప్రదేశం, అక్కడ అత్యధికమైన సంతోషం, ఆనందంతో పాటు, అన్ని సదుపాయాలతో సౌఖ్యంగా ఉంటుంది.... అయినప్పటికి, అదంతా నీవు ఏ మతానికి చెందినవాడివి

అనేదాని మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. కొన్ని స్వర్గాలున్నాయి, అక్కడ సమయాన్నంతా భగవన్నామ సంకీర్తనలతో గడుపుతుంటావు. నీవు మరేమీ చేయవు, ఒక రకంగా చివరకది తప్పక విసుగు పుట్టిస్తుంది; ఏది ఎలా ఉన్నా నీవు అక్కడ వాద్యసంగీతంతో, భగవంతుని కీర్తనలతో నీ సమయాన్ని గడుపుతుంటావు. దీనికి వ్యతిరేకంగా మరికొన్ని ఇతర స్వర్గాలున్నాయి. అక్కడ నీవు ఎన్ని సుఖాల ననుభవించవచ్చునో, అన్ని సుఖాలనూ అనుభవిస్తుంటావు, నీవు నీ జీవితంలో కోరుకున్నవన్నీ స్వర్గంలో నీకు లభిస్తాయి. మరికొన్ని స్వర్గాలున్నాయి,. అక్కడ నీవు నిరంతరం పరమానందాన్నిచ్చే ధ్యానంలో నిమగ్నమై ఉంటావు — కాని ఎవరైతే ధ్యానానికి ఎక్కువ ప్రాధాన్యత నివ్వరో, వారికది అలసట కలిగిస్తుంది. ఏదయినా అదంతా వారి వారి దృక్పథం మీద ఆధారపడి ఉంటుందని తెలుసుకో: జనులందరూ నిజంగా ఒక పద్ధతిలో ఉండాలని, వారు ఈ విధంగా బహువిధాలైన కల్పనలు చేశారు. వారికిచ్చిన నియమాలను విధేయతతో పాటించాలని.

మనిషికి సృజించగలిగిన ఊహాశక్తి ఉంది, అది ఎటువంటిదంటే విశ్వంలో అటువంటి స్వర్గాలు నిజంగా ఉన్నాయనేటంతగా రూపాలను తయారుచేయగలదు. అదే విధంగా నరకలోకాలూ ఉన్నాయి, పాపవిమోచన స్థానాలూ ఉన్నాయి. మనిషి శూన్యం నుండి తాను ఊహించినవి సృష్టిస్తాడు. నీ చైతన్యం జ్ఞానప్రకాశం పొంది దురభిమానం నుండి విముక్తమై ఉన్నట్లయితే, అప్పుడు నిన్ను ఆ ప్రదేశాల నుంచి బయటకు లాగవచ్చు; లేనిపక్షంలో అందులో నీవు మూసుకుపోతావు. జీవించి ఉన్నప్పుడు నీకు ఏ విశ్వాసమైతే ఉన్నదో అదే విశ్వాసంతో అందులో బందీవైపోతావు. అది కూడ ఒక జీవితం లాంటిదే కదా అని నీ వనవచ్చు, కాని అది పూర్తిగా భ్రమాత్మకం, అత్యంత పరిమితమైనది. అది ఆ విధంగా ఉంటుందని తలచేవారికే అది వాస్తవం. నీవు దాని నుంచి భిన్నంగా ఆలోచించటం మొదలుపెట్టగానే దాని ఉనికి నీకిక ఎంతమాత్రం ఉండదు; నీవు దాని నుచి బయటపడగలవు. ఈ ప్రదేశాలలో ఉన్న వ్యక్తినీ బయటకు లాగగలవు. తక్షణమే ఆ వ్యక్తి తన ఊహాత్మక రూపాలలోనే బందీ అయిపోయినట్లు తెలుసుకుంటాడు.

మనిషికి అసాధారణమైన కల్పనాశక్తి ఉంది. అతడు తన ప్రతిబింబంలో పెద్ద ఎత్తున ఒక దేవతాశక్తి సమూహాన్ని, తనకున్నటువంటి దోషాలనే విస్తృతస్థాయిలో వాటికి ఆపాదిస్తూ, తాను చేసినదాని కంటే అత్యధికశక్తితో చేయగలిగినవాటినిగా

సృష్టి చేశాడు. నీ ఆలోచనల మాదిరిగానే అవి కూడ ఏదో ఒకదాని మీద ఆధారపడినవే అయి ఉంటాయి, వాటి వలెనే ప్రత్యేకమైన ఉనికినీ కలిగి ఉంటాయి. నీకు ఒక ఆలోచన ఉంటే అది మానసికంగా చాలా చక్కగా రూపుదిద్దుకోబడి నీ నుంచి బయటకు వెళ్ళినప్పుడు, స్వతంత్రమైన అస్తిత్వంగా తయారవుతుంది — అది తన ప్రయాణం కొనసాగిస్తూ, తాను ఏ కారణం కోసం తయారు చేయబడిందో దానిని నెరవేరుస్తుంది. అది నీ నుంచి స్వతంత్రంగా పనిచేస్తుంది. అందువలననే నీవు నీ జాగ్రత్తలో తప్పక ఉండాలి.

గుర్తుంచుకోవలసిన విషయం, ఈ రూపకల్పనాశక్తి వలన ఎంతో గొప్ప ఉపయోగం ఉంది; కాని అది ఏ విధంగా వాడాలో తెలిసి ఉండాలి. నీవు మంచి ఆకృతులను రూపొందించవచ్చు, వాటిని సరిగా చేయగలిగితే, అవి మిగతావాటిలాగానే తమ పనిని చేయగలవు. నీ గదిలోనే ప్రశాంతంగా కూర్చుని ప్రజలకు ఎంతో మంచి చేయగలవు. ఎన్నో వ్యయప్రయాసల కోర్చి బాహ్యంలో చేసినదాని కంటే బహుశా అంతకు మించి చాలా మంచిని చేయగలుగుతావు. నీకు శక్తితోనూ, మేధస్సుతోనూ, దయార్ద్ర హృదయంతోనూ ఆలోచించడం ఎలాగో తెలిసి, నీవు ఎవరినైనా ప్రేమించి ఎంతో చిత్తశుద్ధితో వారు బాగుండాలని, లోతుగా, సంపూర్ణ హృదయంతో తలిస్తే అది వారికి నీవు ఊహించినదాని కంటే కూడా చాలా మంచిని చేస్తుంది. నీ చైతన్యాన్ని చైత్యపురుష చైతన్యంతో ఏకం చేసినప్పుడు, నీవు చనిపోయినప్పుడు నీవు నీ చైత్య అస్తిత్వం ఎరుకను కలిగి ఉంటావు, నీ చైత్య అస్తిత్వం పరమ సుఖం, ఆనందం, శాంతి, ప్రశాంతతతో కూడి జ్ఞానం వృద్ధి పొందుతూ ఉండే చైత్యలోకానికి వెళ్ళిపోతుంది. కనుక నీవు దానిని స్వర్గం అని పిలుచుకుంటే, అభ్యంతరం లేదు. ఎందువల్లనంటే, నీవు ఎంతగా చైత్య అస్తిత్వంతో తాదాత్మ్యతను పొందుతావో అంతగా నీవు దాని ఎరుకను కలిగి ఉంటావు, దానితో ఒకటై ఉంటావు. అది అమరం, అది పరిపూర్ణమైన, ఆనందభరితమైన జీవితాన్ని భోగించటానికి లేక విశ్రాంతికి తన శాశ్వతమైన క్షేత్రంలోకి వెళ్ళిపోతుంది. దానిని స్వర్గమని అనాలని నీవు అనుకంటే స్వర్గమే అను. నీవు సచ్ఛీలుడవైతే, నీవు నీ చైత్య అస్తిత్వం ఎరుకను పొంది, అందులో జీవించినట్లైతే, నీ శరీరం పడిపోయిన తర్వాత, నీవు నీ చైత్య అస్తిత్వంతో చైత్యలోకంలోకి పరమానందస్థితిలో విశ్రాంతి పొందటానికై వెళ్ళిపోతావు.

కాని నీవు నీ ప్రాణికంలో దాని అన్ని రకాలైన ప్రేరణలతో జీవిస్తే, ప్రతి ప్రేరణా ఇక్కడగానీ ఎక్కడో మరొక చోటగానీ తనకు తాను వాస్తవరూపం పొందటానికి ప్రయత్నం చేస్తుంది.... ఉదాహరణకు, ఒక లోభి తన ధనం మీద ఏకాగ్రత వహిస్తే, అతడు చనిపోయిన తర్వాత అతని ధనం మీద ఆసక్తి ఉన్న ప్రాణికంలోని ఒక భాగం అక్కడే అంటిపెట్టుకుపోయి, దానిని ఎవరూ తీసుకుపోకండా ఆ ధనాన్ని నిరంతరం కనిపెట్టుకుని ఉంటుంది. జనులు అతడిని చూడలేరు, కాని అతడు అక్కడ ఎల్లప్పుడూ ఉంటాడు, అంతేకాక తన విలువైన ధనానికి ఏదైనా జరిగితే ఎంతో అశాంతికి లోనవుతాడు.

*

ఈ అదృశ్య ప్రపంచాలలో మనిషి మానసిక రూపకల్పన ఫలితంగా కొన్ని ఆవాస ప్రదేశాలు ఏర్పడ్డాయి. అక్కడ ఎవరు కోరుకున్నవి వారికి లభిస్తాయి. వాస్తవానికి, తరచుగా ఒక వ్యక్తి తాను ఏమి చూడదల్చుకున్నాడో దానినే అక్కడ చూస్తాడు. అక్కడ నరకాలున్నాయి, స్వర్గాలున్నాయి, పాపవిమోచన స్థానాలున్నాయి. విభిన్న మతాలు, వాటి వాటి దృక్పథాలను బట్టి అక్కడ అన్ని విధాలైనవి ఉన్నాయి. వీటన్నింటికి సాపేక్షమైన ఉనికి మాత్రమే ఉన్నది, అది ఎటువంటిదంటే మనకు ఇక్కడ భౌతిక విషయాలతో పరస్పరం ఎటువంటి సంబంధం ఉందో అటువంటిదే; అనగా, ఎవరైనా ఒకరు అక్కడకు వెళ్ళడం తటస్థించితే, అవి పూర్తిగా యదార్థమైనవిగా, స్పష్టంగా స్పృశించగలిగినవిగా ఉంటాయి. భ్రమాత్మకమగు వాటి వాస్తవికత నుంచి తప్పించుకుని బయటపడాలంటే ఆ వ్యక్తి అంతరంగంలో విముక్తి పొంది, విశాలమైన చైతన్యం మరియు అత్యధిక లోలోతుల లోని ఉన్నత సత్యంతో అనుసంధానం కలిగి ఉండాలి. ఇది ఒక విధంగా చాలామటుకు ఇక్కడ జరిగేటటువంటిదే: మానవులందరూ చాలామటుకు భౌతికయదార్థతనే కేవలం వాస్తవమైనదిగా మనస్ఫూర్తిగా నమ్మి ఉన్నారు — తాము దేనిని స్పృశిస్తారో, దేనిని చూస్తారో, దానినే యదార్థంగా భావించటం — చూడలేనిది, స్పృశించలేనిది, అనుభూతి నివ్వలేనిది సహజంగానే వారికి సమస్యాత్మకం; నిజానికి అక్కడ జరిగేదేమంటే తాదాత్మ్య స్థితి. చనిపోయిన క్షణంలో, ఏదో ఒక విధమైనటువంటి విశ్వాసంతో, ఏదో కారణాన, వారు స్వర్గానికో, నరకానికో వెడుతున్నామని అనుకోవడం మూలంగా, చనిపోయిన తర్వాత నిజంగా అక్కడ తమను తాము చూసుకుంటారు. వారికి నిజంగానే అది ఒక స్వర్గం లేక

నరకం. వారు అందులో నుంచి బయటకు వచ్చి, నిజమైనటువంటిది, ఇంకా సత్యమైన ప్రదేశానికి పోగలగటం చాలా కష్టమైన పని.

*

ప్రశ్న: స్వర్గం, నరకం ఉన్నాయా?

స: స్వర్గం, నరకం అనేవి ఏకకాలంలో యదార్థము, అయదార్థమూ. అవి ఉనికిని కలిగినవి, ఉనికి లేనివీ.

మనిషి ఆలోచన సృజనాత్మకమైనది; అది కొంచెం హెచ్చుతగ్గులతో మానసిక, ప్రాణిక రూపాలనే కాక, సూక్ష్మభౌతిక పదార్థాలకూ శాశ్వతత్వాన్నిస్తుంది. ఈ రూపాలు ఉన్నట్లుగా అనిపించేవే కాని వాస్తవం కావు. కాని ఎవరికైతే ఆ ఆలోచనలుంటాయో, అంతకు మించి ఎవరైతే వాటిని విశ్వసిస్తారో వారికవి నిర్దుష్టమైన ఉనికిని కలిగినవై వాస్తవమనే భ్రమను కలిగిస్తాయి. కాబట్టి నరకమూ, స్వర్గమూ లేక అనేక స్వర్గాలూ ఉన్నవని గట్టిగా నమ్మబలికే మతాలను విశ్వసించేవారికి అవి నిర్దుష్టమైన ఉనికితో యదర్థమైనవిగా ఉంటాయి. చనిపోయినప్పుడు వారు ఎక్కువ కాలం లేదా తక్కువ కాలం ఉండటానికి అక్కడకు వెడతారు. అయినప్పటికి ఇవి అనిత్యమైన మానసిక కల్పనలు; వాటిలో శాశ్వత సత్యం లేదు.

నేను స్వర్గాలలోకి, నరకాలలోకి వెళ్ళినవారిని చూశాను. వాటిలో సత్యం లేదని వారికి అవగాహన కలిగించటం చాలా కష్టం. ఒకసారి నాకు ఒకరిని అతను అనుకునే నరకం నరకం కాదని నచ్చజెప్పి బయటకు తీసుకురావటానికి ఒక సంవత్సరం కంటె ఎక్కువ కాలమే పట్టింది.

శ్రీమాత

అనువాదం: త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

(CWM 5: 129,34; 8:217-18; 10:64-65)

మతాలలోని నివృత్తి, నిర్వాణ భావన

ఆయా దేశాల వారిచే వారి మతానుసారంగా విభిన్నంగా వ్యక్తీకరించబడినా, ప్రపంచంలో అన్ని చోట్ల యిదే వైఖరి కనిపిస్తుంది. ఈ అజ్ఞాన వైఖరికి స్పందించి యిలా వ్రాయటం జరిగింది. సహజంగా భారతదేశంలో కూడా యిదే భావన ఉంది. భౌతిక వాస్తవికత పట్ల పూర్తి సన్యాసవైఖరి, ఈ పదార్థ ప్రపంచాన్ని మాయగా, అసత్యంగా పరిగణించి నిరసించటం, అసురశక్తుల యిష్టారాజ్యానికి ఈ భౌతిక క్షేత్రాన్ని అయాచితంగా వదిలినట్లయిందని శ్రీఅరవిందులు అంటుండేవారు. శ్రీఅరవిందుల దృష్టిలో సుదూరమయిన గుహన సత్యాన్ని ఆకాంక్షిస్తూ, ఒక శూన్యస్థితిని సిద్ధింపచేసుకోవటం కోసం, ఒక శూన్య సామ్రాజ్యాధినేత కావటానికి, సుస్థిరమైన వాస్తవికత నుండి పారిపోవటం ఈ భౌతిక ప్రపంచాన్ని దుష్టశక్తుల చేతిలో పెట్టటమే. అవి పూర్తిగా ప్రపంచాన్ని ఆక్రమించి పరిపాలించటం మొదలుపెట్టాయి. వేర్వేరు రకాలుగా వ్యక్తపరచబడిన, నిర్వాణస్థితిని చేరుకోవటం అనే భావన ప్రపంచంలో అన్ని చోట్లా ఉంది.

ఇంత వరకూ దుష్టశక్తులను బలహీనతతో, పదార్థ జగతిలో ఏమాత్రం పరిణామాన్ని కలిగించలేని ఆధ్యాత్మిక శక్తితో ఎదుర్కొనటం జరిగినందువలన ఈ సత్సంకల్పం యొక్క బృహత్ ప్రయాస కేవలం దయనీయమైన అపజయంతోనే అంతమయి, ప్రపంచాన్ని దుఃఖం, దుర్మార్గం, అసత్యాల పాలిట కొనసాగుటకు వదలివేసింది. ఆ స్థాయిలోనే, ఈ దుష్టశక్తులు రాజ్యమేలుతున్న చోటే, వాటిని అధిగమించగల శక్తిని పొంది ఆ స్థావరంలోనే వాటిని పూర్తిగా జయించాలి. మరో విధంగా చెప్పాలంటే చైతన్యాన్ని, భౌతిక జగతిని రెంటినీ రూపాంతరం చెందించగలది ఆధ్యాత్మిక శక్తి అతిమానసశక్తి మాత్రమే. చేయవలసినదల్లా, భౌతిక స్తరంలో ఆ శక్తిని అందుకోగలగటమే. సుదూరమైన నిర్వాణస్థితి కోసం పరుగులు తీసి ఈ భౌతిక జగత్తును విస్మరించి, శత్రువులకు దీనిపై పూర్తి ఆదిపత్యాన్నివ్వటం అసమంజసం.

విజయాన్ని సాధించగలిగేది త్యాగమో, వైరాగ్యమో, బలహీనతో కాదు, కేవలం ఆనందమే. సహనం, అనంతమైన ధైర్యంతో కూడిన శక్తివంతమయిన ఆనందం మాత్రమే, విజయాన్ని సాధించగలదు. ఆ ఆనందం అతిమానసశక్తితోనే సమకూరుతుంది. అది అత్యంత మహత్తరరమైన ధైర్యాన్ని కోరుతుంది. అది అన్నిటినీ విడిచి పారిపోవటం కన్నా కష్టసాధ్యమయినది కానీ విజయానికి ఏకైక మార్గం అదే.

కేవలం ఆ దుష్టత్వం కన్నా మహత్తరమైన శక్తి మాత్రమే విజయాన్ని సాధించగలదు.

శిలువ వేయబడిన శరీరి కాదు, మహిమాన్వితుడైన శరీరి మాత్రమే ఈ ప్రపంచాన్ని రక్షిస్తాడు.

నూతన సంవత్సర సందేశం 1957

*

నిష్క్రమించటమే ధ్యేయమైతే ఈ సృష్టి సర్వస్వం, ఈ అనంత విశ్వావిర్భావమంతా ఒక హాస్యోక్తిగా గోచరిస్తుంది. ఇక్కడ నుండి పారిపోవటానికే అయితే అసలు ప్రారంభించటమెందుకు? ఇంత ప్రయాస కోర్చి, అష్టకష్టాలు పడి, బాహ్యదృష్టికి యింత విషాదకరము, నాటకీయమైన ఈ సృష్టి కేవలం యిందులోంచి ఎలా బయటపడాలో నేర్పించటానికే అయితే యిది ప్రారంభించకపోయినట్లైతేనే బాగుండి ఉండేదేమో.

కానీ విషయాల మూలానికి వెళ్ళినట్లయితే, అహాన్ని, అహంకారాన్ని కూడా తీసివేసినట్లయితే, ఏమాత్రం దాపరికం లేకుండా సంపూర్ణంగా, నిస్వార్థంగా, పూర్తిగా ఆత్మనివేదన చేసుకున్నట్లయితే, భగవంతుడి ప్రణాళికను అర్థం చేసుకొనే శక్తి ప్రాప్తిస్తుంది. అపుడు అర్థమౌతుంది యిదొక చెడ్డ ఛలోక్తి కాదని, దెబ్బలు తిని తిరిగి బయలుదేరిన స్థానానికే చేరుకొనే ఎన్నో మలుపుల ప్రయాణం కాదనీ తెలుసుకుంటారు. ఇందుకు భిన్నంగా ఈ సృష్టి అంతటికీ జీవించటంలో గల ఆనందాన్ని, సౌందర్యాన్ని, మహత్తును, ఉదాత్తతను, ఆ ఆనందము, సౌందర్యము, మహోన్నతిలో సదా వికసిస్తూ ఉండే నిరంతర ప్రగతి యొక్క ఔన్నత్యాన్ని బోధిస్తుంది. అపుడు అన్నిటిలోనూ పరమార్థం గోచరిస్తుంది. పడిన బాధలు ప్రయాసల పట్ల విచారం ఉండదు. దివ్యమైన ప్రస్థానం చేరుకోవటంలో ఉత్సాహం మాత్రమే ఉంటుంది. విజయం, గమ్యం నిశ్చయమనే జ్ఞానంతో తలమునకలవుతారు.

ఈ ఎరుక కలగాలంటే ఆ పరమోన్నత మూలం నుండి వేరుచేయబడిన స్వస్వభావోన్ముఖుడైన వ్యక్తిగా కాక అహంకారరహితంగా ఉండగలగాలి. చేయవలసినదదే.

అహంకారాన్ని విసిరికొట్టాలి. అపుడే నిజమైన గమ్యాన్ని దర్శించగలుగుతారు.

ఇదొక్కటే మార్గం.

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్

CWM 9:4-5, 426

నైతికతకు ఆధ్యాత్మికతకు మధ్య వ్యత్యాసం

ఆధ్యాత్మికతకు, నైతికతకు మధ్య అపారమైన తేడా ఉంది. ఒకదానిని మరొకదానిగ తరచు పొరపడుతుంచారు. ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి, యోగపరమైన జీవితానికి లక్ష్యం దివ్యచైతన్యం లోనికి యెదుగుట, తత్ఫలితంగా నీలో యేదైతే వున్నదో దానిని పవిత్రీకరించి, తీవ్రపరచి, మహిమాన్వితం గావించి, సమగ్రంగా రూపొందించి, దైవాన్ని ఆవిష్కరించడానికి నిన్నొక శక్తిగా రూపొందించుట. ప్రతి ఒక్కరి వ్యకిత్వ విలక్షణ ప్రమాణాన్ని ఉన్నతతరం గావించి దానిని సంపూర్ణంగ అభివ్యక్తము చేయుట. ఎందుకనగా అది దైవప్రణాళికలో ఒక భాగమైనందు వలన. నైతికత ఒక మానసిక నిర్మాణప్రాతిపదికగా కొనసాగుతుంది. మంచి యేదో, చేడు యేదో అను విశ్లేషణాత్మక మనోభిప్రాయంతో కూడి యుంటుంది. ఒక ఆదర్శవంతమైన నమూనా వ్యక్తిత్వాన్ని రూపొందించి అందరూ దానిని అనుకరించేలా వొత్తిడి చేస్తుంది. ఈ నైతికత యొక్క వివిధ అంశాలు, వాటి సమిష్టి లక్షణాలు, దేశకాలానుగుణంగా మార్పు చెందుతుంటాయి. ఐనప్పటికి అది ఒక అసమానమైన విలక్షణత కలిగినదానిలా, ఒక నిరపేక్షమైన సమగ్రత గలదానిలా దర్శనమిస్తుంది. దానికి బహిర్గతంగా నున్న యేదానిని దరి చేరనీయదు. అంతర్గతంగా కూడ యే విధమైన మార్పుకు తావివ్వదు. అందరూ దాని ఏకైక ఆదర్శవంతమైన నమూనాకు అనుగుణంగా మలచబడవలసిందే. ప్రతి ఒక్కరు యేకరీతిగ, యేమాత్రం కొరతలేని విధంగ దానిని అనుకరించవలసిందే. నైతికతయొక్క ఈ కఠినమైన అసాధారణ లక్షణం కారణంగ దాని మూలంలోను, కార్యాచరణలోను ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి భిన్నమైనదిగా నుంటుంది. ఆధ్యాత్మిక జీవనశైలి అందరిలో నున్న ఒకే మూలతత్వాన్ని ఆవిష్కరించుటతో పాటు దాని

అనంతమైన వైవిధ్యాన్ని కూడ వెల్లడి చేస్తుంది. ఏకత్వంలో భిన్నత్వానికి, భిన్నత్వంలో పరిపూర్ణతకు శ్రమిస్తుంది. నైతిక జీవ వైవిధ్యతకు, ఆత్మ స్వేచ్ఛకు భిన్న మైన ఒక కృత్రిమ ప్రమాణాన్ని నిర్ధారిస్తుంది. ఒక విధంగా మానసికమైన, దృఢమైన, పరిమితమైన ప్రమాణాన్ని సృష్టించి అందరూ దానిని అనువర్తించాలంటుంది. అందరూ ఒకే విధ మైన గుణగణాలను, ఒకే విధమైన ఆదర్శనీయ స్వభావాన్ని కలిగి యుండేలా ప్రయాసపడాలంటుంది. నైతికత దివ్య మైనది కాదు, లేక దైవపరమైనది కూడ కాదు. అది మనిషికి చెందినది, మానవీయమైనది. నైతికత మంచిచెడుల మధ్య ఒక నిశ్చితమైన విభజనను ప్రధానమైన ప్రాతిపదికగ పరిగణిస్తుంది. ఐతే, ఇదొక విశ్లేషణాత్మకమైన మనోభావన మాత్రమే. సాపేక్ష మైన విషయాలను పరమ నిర్దిష్టమైనవిగ అందరిపై విధించాలని ప్రయత్నిస్తుంది. కారణం, దేశ, కాల, వాతావరణ, చారిత్రక స్థితులలోగల వైరుధ్యత కనుగుణంగా, మంచిచెడులు కూడ మారుతుంటాయి. నైతిక భావనా పరంపర యెంతవరకు పోతుందంటే, అది కోరికలను మంచివిగ, చెడ్డవిగ నిర్ధారించి, ఒకదానిని అంగీకరించి మరొక దానిని తిరస్కరించమంటుంది. ఐతే ఆధ్యాత్మిక జీవితం నిన్ను అసలు కోరికనే విస్మరించమని అర్థిస్తుంది. దాని నియమమేమిటంటే దైవం నుండి నీ దృష్టిని మరల్చే చలనాల నన్నింటిని నీవు విసర్జించాలని.

నైతికమని పరిగణించబడే లక్షణాలన్నింటిని కలిగి యుండుటను మామూలుగ నైతిక సమగ్రతయని పేర్కొంటారు. దోషాలు లేకుండుట, పొరపాటు చేయకుండుట, యేది అత్యుత్తమమైనదని అనుకుంటారో ఆ మాదిరిగ నుండుట, సకల సుగుణాలను కలిగియుండుట — అనగా అత్యున్నతమైన మానసిక భావనానుభూతిని కలిగియుండుట — ఈ సుగుణాలన్నింటిని కలిగి వుండాలి — ఎన్నో వున్నాయి కదూ. మానవ దృక్పథంలో అతి సుందరమైనవి, అతి ఉదాత్తమైనవి, అత్యంత సత్యవంతమైనవిగ పరిగణింపబడే సకల సుగుణాలను కలిగి యుండి, వాటి కనుగుణంగా మనుగడను సమగ్రంగా తీర్చిదిద్ది, కార్యాచరణనంతా ఆ సుగుణాల మార్గదర్శనంలో కొనసాగించాలి — అన్ని కదలికలను, అన్ని ప్రతిస్పందనలను. దానిని సమగ్రమైన, సముచితమైన నైతిక జీవనమనవచ్చు. మనిషి యొక్క మానసిక వికసన పరాకాష్ఠ అనగా అది.

ఎక్కువ మంది ఆ స్థితిని సాధించలేరు. ఐనప్పటికి సాధించినవారు, సాధిస్తున్నవారు వున్నారు. సాధారణంగా మనుషులు దీనినే ఆధ్యాత్మిక జీవనంగ పరిగణిస్తారు. ఈ కోవకు చెందినవారిని కలిసినప్పుడు "ఓ, అతడొక ఆధ్యాత్మిక జీవి" అని అంటారు.

ఐతే, అతడొక గొప్ప సాధుపుంగవుడో లేక గొప్ప జ్ఞానియో కావచ్చు, కాని ఆధ్యాత్మిక జీవి మాత్రం కాడు.

అయినప్పటికి ఈ స్థితిని పొందగలుగుట కష్టతరమైనా చాలా మంచిది. అంతరంగ వికసన ప్రక్రియలో ఈ సిద్ధిని పొందుట ఆవశ్యకమయ్యే తరుణం ఒకటి వస్తుంది. మనిషి స్వంత మానసిక ప్రేరణలతోను, అజ్ఞానభరిత బాహ్య ప్రతిక్రియలతోను తన ప్రవర్తనను నిర్దేశించుటకు బదులు, ఈ సిద్ధిని ప్రాప్తింపజేసుకొనుట అత్యుత్తమము. ఒక విధంగా ఇది మనిషి స్వభావంపై ఆధిపత్యం నెరుపుతూనే యున్నది. అంతేగాక ఇది ప్రతి యొక్కరు గడపవలసిన దశ, కారణం, ఆ దశలో మనిషి తన అహంపై అజమాయిషీ చేయడం ప్రారంభిస్తాడు. అహాన్ని తన నుండి దూరం చేయడానికి సన్నద్ధుడౌతాడు. ఆ దశలో కూడ అహం ఇంకా అతనిని అంటిపెట్టుకునే వుంటుంది, కాకపోతే అంతమొందుటకు సూచనగ నీరసపడుతుంది. ఆవలి దిక్కుకు దాటడానికి ముందుగా నుండే చిట్టచివరి దశ అది. ఎవరైనా ఈ దశను విస్మరించి ఆవలి దిక్కుకు చేరగలమనుకుంటే, వారు ఒక తీవ్రమైన పొరపాటుకు పాల్పడుతున్నారన్న మాట. తమ నిమ్నప్రకృతి విషయంలో ఒక బలహీనతను సంపూర్ణ స్వేచ్ఛగా పరిగణించే ప్రమాదానికి లోనౌతున్నారన్న మాట..

అత్యంత పరిపూర్ణమైన, గణనీయమైనవారికి కూడ కొంతకాలం పాటైనా ఈ ఆదర్శనీయమైన సమగ్ర నైతిక ప్రవర్తనను అనుభవించకుండా, మానసిక అస్తిత్వం నుండి నిజమైన ఆధ్యాత్మిక జీవనంలోకి అడుగిడుట దాదాపు అసంభవమనవచ్చు. చాలామంది అడ్డదారి త్రొక్కుటకు ప్రయత్నిస్తారు. వారి బాహ్యప్రకృతి యొక్క బలహీనతలను అధిగమించకుండానే అంతరంగస్వేచ్ఛను అనుభవించాలనుకుంటారు. వారందరికి తమను తాము మోసపుచ్చుకునే ప్రమాదం వుంది. నిజమైన ఆధ్యాత్మిక జీవితం, సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యం, అత్యుత్తమ మానసికానుభూతు లన్నింటికన్న మహోన్నతమైనది. అయితే మనిషి తాను స్వేచ్ఛాస్వాతంత్ర్యాలని భావించే లక్షణాలను ఒక చనువుగా, విశృంఖలత్వంగా, నియమనిబంధన లన్నింటిని తృణీకరించే రీతిగా బావించకుండుటకు జాగ్రత్త వహించాలి.

మనిషి పైకి యెదగాలి, యెల్లప్పుడు యెదుగుతుండాలి. ఆ యెదుగుదల అత్యున్నత శ్రేణికి చెందిన మానవజాతి యెంతటి మహోన్నత స్థాయిని అందుకోగలిగిందో, దానికి యేమాత్రం తీసిపోకూడదు.

అపరిమితమైన, నిజమైన ఆధ్యాత్మికత యేదైతే అనంతత్వంలో, శాశ్వతత్వంలో సమగ్రంగా కొనసాగాలనుకుంటుందో, దానిలో ప్రవేశించుటకుగాను, వ్యక్తి తన ఆధ్యాత్మిక రెక్కలను విప్పార్చుకునే ముందు మానవజాతి దేనిని అత్యున్నతమైనదిగ అత్యంత సుందరమైనదిగ, అత్యంత సమగ్రమైనదిగ, అత్యంత నిస్వార్థమైనదిగ, మహోన్నతమైనదిగ పరిగణిస్తుందో, స్వచ్ఛందంగా ఆ మాదిరిగా నుండగలగాలి.

శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

CWM 3: 117-18; 9:408-09

శ్రీఅరవిందుల బోధలు ఒక కొత్త మతమా?

ప్రశ్న: చాలా మంది అంటారు, శ్రీఅరవిందుల బోధలు ఒక కొత్త మతమని మీరూ అంటారా అది ఒక మతమని?

స: అలా అనే జనం వెర్రివాళ్లు. వారు మాట్లాడేదేమిటో వారికే తెలియదు. శ్రీఅరవిందుల రచనలపై, ఏ మతమూ ఆధారపడి ఉండటం అసంభవమని మీరు తెలుసుకోవాలంటే, వారి రచనలను అన్నింటిని మీరు చదవాలి. ఎందుకంటె, ప్రతి సమస్యను, ప్రతి ప్రశ్నను అన్ని కోణాలనుండి చూపుతారు శ్రీఅరవిందులు. చూసే ప్రతి పద్ధతిలో, కనబడే సత్యాన్ని తెలుపుతారు, ఈ పరమ సత్యాన్ని చేరాలంటే, బుద్ధి కల్పనలకు, ఆలోచనలకు ఆవల ఉండే సమన్వయం సాధించాలి, ఆలోచనా పరంపరను మించిన మహనీయతలోకి తేలిపోవాలి.

శ్రీఅరవిందులను గూర్చి మాట్లాడేటప్పుడు బోధ, దర్శనం అనే ప్రశ్నే ఉదయించదు. కేవలం దైవం చేపట్టే చర్య తప్ప. దీని ఆధారంగా ఏ మతాన్ని స్థాపించలేము.

కాని మనుష్యులు ఎంత తెలివితక్కువవారంటే, దేనినైనా వారు మతంగా మార్చగలరు; వారి సంకుచిత ఆలోచనలకు, పరిమిత చర్యకు, ఒక స్థిర చట్రంయొక్క అవసరం అట్టిది; ఇది సత్యం, అది కాదు, అని స్పష్టంగా చెప్పలేకపోతే, వారు అభద్రతకు లోనౌతారు. శ్రీఅరవిందుల రచనలు చదివి అర్థం చేసుకున్నవారికి అలా చెప్పడం అసంభవం. మతం, యోగం — ఇవి సత్తా యొక్క ఒకే తలానికి

చెందవు. మానసికమైన మూఢనమ్మకాల నుండి విముక్తి చెందినపుడే, స్వచ్ఛమైన ఆధ్యాత్మిక జీవనం ఉండగలదు.

*

(ఒక ఉపాధ్యాయునితో): మీరు ప్రయత్నిస్తున్నారు, చరిత్ర పునరావృతమౌతుందని చూపడానికి, దాని ఫలితంగా శ్రీఅరవిందులు వచ్చారని, వారే చివరివారని. కాని ఇది పూర్తిగా అసత్యం.

శ్రీఅరవిందులు చరిత్రకు చెందినవారు కారు; వారు చరిత్ర బయట ఉంటారు, చరిత్రను అధిగమించి ఉంటారు.

శ్రీఅరవిందులు పుట్టే వరకు, మతాలు, ఆధ్యాత్మికతలు ఎల్లప్పుడు గత వ్యక్తుల చుట్టూ ఉండేవి. వారు గమ్యమని చూపేది పృథ్వీ జీవన తిరస్కారాన్ని ఈ రెండింటి మధ్య నీకు ఒక ఎంపిక ఉండేది: (1) పృథ్వీ జీవనం దాని అల్పసుఖాలు, బాధలు, సంతోషాలు, వేదనలు. నీ ప్రవర్తన బాగా లేనప్పుడు నరకముచే భయపెట్టబడే బ్రతుకు. (2) తప్పించుకు పారిపోవడం, వేరే ప్రపంచంలోకి — స్వర్గం, నిర్వాణం, మోక్షం.

ఈ రెండింటి మధ్య పెద్దగా ఎంపిక చేసేదేమీ లేదు — అన్నీ చెడ్డవే, సమానంగా.

ఇదే మూల తప్పిదం, ఇండియా బలహీనంగా దిగజారడానికిదే కారణం, అన్నారు శ్రీఅరవిందులు. బౌద్ధం, జైనం, భ్రాంతివాదం, ఇవి మాత్రమే చాలు, దేశశక్తి నంతా పిండివేయాడానికి.

సత్యమే — ప్రపంచంలోకంతా ఒక్క ఇండియాలో మాత్రమే పదార్థం కంటె వేరైనదేదో ఉన్నదనే ఎరుక ఉన్నది. మిగిలిన దేశాలన్నీ దీనిని మర్చిపోయాయి. యూరప్, అమెరికా, ఇతర దేశాలు. అందువల్లే, ఆమె (ఇండియా) వద్ద ఒక సందేశం, ఇంకా భద్రపరచబడి ఉన్నది, ప్రపంచాని కందించేందుకు. కాని ప్రస్తుతం ఆమె బురదలో కొట్టుమిట్టాడుతోంది.

పృథ్వీజీవనం నుండి పారిపోవడంలో సత్యం లేదు. దానిలోనే ఉంటూ, దానిని పరివర్తన చేయాలి; దివ్యీకరించాలి; — ఇక్కడే, ఈ భౌతిక ప్రపంచంలోనే అభివ్యక్తం చేయాలి దైవాన్ని, అని విశదకీరించారు శ్రీఅరవిందులు.

శ్రీమాత

CWM, 10:95-96; 12:210-11

*

ఏదో ఒక మతాన్ని అభివృద్ధి చేయడమో, లేక, పాత మతాలన్నింటి కలబోతగా, ఒక కొత్త మతాన్ని స్థాపించడమో, శ్రీఅరవిందుల ధ్యేయం కాదు. ఎందుకంటె, వీటిలో ఏదైనా, అతని ప్రధాన ధ్యేయం నుండి దారి మళ్లిస్తుంది. అతని యోగం యొక్క ఏకైక ధ్యేయం, అంతరంగ స్వయం-అభివృద్ధి. ఈ మార్గంలో పోయే ప్రతి ఒక్కరు, కాలక్రమేణ, 'ఒకే ఆత్మను' అందరిలో దర్శించి, ఉన్నత చైతన్యస్థితిని — మానసిక, ఆధ్యాత్మిక, అతిమానస, చైతన్యముల కంటె విలువైన ఉన్నత స్థితిని — పొందగలరు. అది మానవ నైజాన్ని పరివర్తన చేసి, దివ్యీకరించగలదు.

మూలం: శ్రీఅరవిదులు

అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

(SABCL 26:97)

మతాలు — భవిష్యత్తు

శ్రీఅరవిందులు ఈ భావజాలాన్ని చాలాసార్లు వెల్లడించారు. అలాగే నేను కూడా చాలాసార్లు చెప్పాను. దాని సారాంశాన్ని ఇలా చెప్పుకోవచ్చు. గత ఆధ్యాత్మిక మార్గాలన్నీ జీవితాన్నుండి పలాయనం చిత్తగించి ఈ ప్రపంచాన్ని యథాతథంగా వదిలేసి పరతత్వంలో లీనం గావడం లక్ష్యంగా వుండేవి. దీనికి విరుద్ధంగా మనం జీవితాన్ని దివ్యంగా మలచడం అంటే ఈ భౌతిక ప్రపంచాన్ని దివ్యప్రపంచంగా రూపాంతరం చెందించడం. ఇది మన లక్ష్యం. దీనినే మనం మళ్ళీ మళ్ళీ చెప్పుకుంటూ అవగాహన చేసుకుంటాం. నిజానికి మన కార్యాచరణకు అదే మౌలికభావన. అయితే ఇది విశాలత్వంతో ప్రగతిపథంగా సాగిపోవడం గతానికి ఒక కొనసాగింపు కావచ్చు. అయితే ఇది ఆలోచనా క్షేత్రంలో ఒక భావంగానే వున్నది. జరిగిందేమిటంటే, నిజమైన కొత్త విషయం, ఒక నూతన ప్రపంచం సాకారమయ్యింది, రూపొందింది, జన్మించింది. అది పాతది తన్ను తాను రూపాంతరం చెందించుకున్నది కాదు, కొత్తగా ప్రభవించిన నవ్యప్రపంచం. ఈ రెండింటి సంధికాలంలో ఇప్పుడు మనం చిక్కుకొని ఉన్నాం. అయితే సాధారణ చేతనను నియంత్రిస్తూ దానిపై పూర్తిగా పెత్తనం చెలాయిస్తూ ఒకటి సాగుతోంది, కాని నూతనంగా జన్మించినది

మాత్రం ఎంతో అణుకువతో ఏ సూచన చేయకనే నెమ్మదిగా చోటు చేసుకుంటున్నది. బాహ్యంగా దేన్నీ చెడగొట్టకుండా ప్రస్తుతానికి సాగుతున్నది. చాలామందికి తెలియకుండానే వారి చేతనలో ప్రవేశిస్తున్నది. అయినా దాని కార్యాచరణ కొనసాగుతూనే వుంది. ప్రస్ఫుట మయ్యేటంత బలంగా స్థిరపడేవరకు అభివృద్ధి చెందుతుంటుంది.

ఎట్టి పరిస్థితులలోనైనా గత ప్రపంచం గూర్చి చెప్పాలంటె శ్రీఅరవిందులు తెలిపినట్లుగా అది అధిమనస్సుకు చెందిన దేవతల కాలం. అందుకే మతాలకు నెలవైంది. నేను చెప్పినట్లు మానవ ప్రయత్నాల ఫలితంగానే లెక్కలేనన్ని మతాలు పుట్టుకొచ్చాయి. ఉన్నత ఆత్మలకు మరియు అవ్యక్త ప్రపంచానికి మతపరమైన సంబంధాన్ని నెలకొల్పాయి. వీటన్నింటికి పరాకాష్ఠగా ఒక ఉన్నత అనుభూతికి ప్రయత్నంగా మతాలన్నీ ఏకం కావాలన్న భావన ఏర్పడింది. ఈ ఏకత్వ భావన దీని వెనుక ఉంది. ఒక విధంగా చెప్పాలంటే ఈ భావన నిజంగా మానవాకాంక్షకు పరాకాష్ఠ. కొసమెరుపులా కనిపించినా, అది ఇప్పటికీ పూర్తిగా అధిమానస లోకానికి చెందినదే, అధిమానసం నుండి ఆవిర్భవించినదే. అది ఇప్పుడు ఊహకు కూడా అందని ఒక నవ్యప్రపంచానికై ఎదురు చూస్తున్నట్లుగా వున్నది. దాన్ని అందుకోవాలని ప్రయత్నిస్తున్నది. దాని ఆగమనాన్ని అనుభూతి చెందుతున్నది. అయినా కూడా దానిని గ్రహించజాలదు. దాన్ని తెలుసుకునేందుకు వెనకకు మళ్ళాలి. అధిమానస సృష్టిని వదిలివేయాలి. అధిమానస చైతన్యం నిండారిన నవ్యలోకం ఒకటి ఉనికిలోకి రావలసిన అవసరం ఉంది.

ఇప్పుడు గతకాలానికి చెందినవన్నీ ఎంతో పాతవిగా, పనికిరానివిగా, వ్యర్థమైనవిగా అగుపిస్తాయి — వాస్తవమైన సత్యాన్ని, హాస్యాస్పదం గావించినట్టు.

అతిమానసలోకంలో మతాలకు తావు లేదు. దివ్య ఏకతను అభివ్యక్తీకరించేందుకు

> మతాల యుగం అంతరించింది.
> విశ్వ ఆధ్యాత్మికత యుగంలో, దాని మూలంలోని స్వచ్ఛతను అనుభవించే దశలో మనం ప్రవేశించాము.
>
> — శ్రీమాత

జీవితమే వాహికగా వికాసం చెందుతుంది. మానవులు కొలిచే దేవతలకు అక్కడ ఆవాసముండదు.

భౌతిక పదార్థం అతిమానసీకరణ చెందినపుడు భూమిపై అవతరించడం, నిమ్నత్వానికి హేతువు కాదు. అందుకు భిన్నంగా వుంటుంది. అది ఒక సమగ్రతను, నిండుతనాన్ని సమకూరుస్తుంది. మరో విధంగా దానిని పొందలేము.

అయితే ఇదంతా భవిష్యత్తులో సంభవిస్తుంది. అది ఒక భావితరం. అది ప్రారంభమైనప్పటికీ పూర్తిగా అర్థమయ్యేందుకు కొంత సమయం పడుతుంది. అప్పటిదాకా మనం పూర్వంలా కాకుండా అత్యంత ఘనమైన సాటిలేని దివ్యముహూర్తంలో ఉన్నాం. ఒక నవ్యలోకం ఉదయించడాన్ని సాక్షీభూతంగా, ప్రస్తుతం చూస్తున్నాం. అది బాల్యావస్థలో కడు బలహీనంగా ఉంది. దాని బాహ్య అభివ్యక్తీకరణలో మాత్రమేకాని మూలంలో కాదు. దాన్ని గుర్తించకపోయినా, అనుభూతికి లోనవకపోయినా, పెక్కుమంది వ్యతిరేకించినా — అది ఇక్కడ ఆవిర్భవించింది.

శ్రీమాత

అనువాదం: కొంగర భాస్కరరావు

అహంకారాన్ని త్యజించాలి. జీవితంలో భగవంతుని అంగీకరించి జీవించాలి. ఇదే నేను బోధించే యోగం. సన్యాసం కాదు.

శ్రీఅరవిందులు

ఆధ్యాత్మికత అనగా ఏమిటి?

ఆధ్యాత్మికత అనగా గొప్ప బుద్ధికుశలత కాదు, ఆదర్శవాదం కాదు, నైతికపరమైన మానసిక పరివర్తనగాని, పవిత్రతగాని, నిష్ఠాగరిష్టతగాని కాదు. ఒక మతపరమైన ధర్మాచరణగాని, లేక తీక్షణమైన, ఘనమైన భావోద్రేకముతో కూడిన అమితోత్సాహం గాని కాదు. అమోఘమైన ఈ సర్వ లక్షణాల సంకలనం కూడ కాదు. ఒక మానసిక విశ్వాసంగాని, ఒక మతపరమైన సిద్ధాంతం లేక విశ్వాసంగాని, ఒక మనోప్రేరిత ఆకాంక్షగాని, మతపరమైన లేక నైతిక సిద్ధాంతపరమైన నడవడి నియమావళిగాని, ఆధ్యాత్మిక సిద్ధి, అనుభవంగాని కానేరవు.

ఈ విషయాలన్నీ మనసుకు, జీవితానికి అత్యంత విలువగలవి. ఆధ్యాత్మిక వికసనం కోసం శిక్షణ గరపడానికి, పవిత్రీకరించడానికి, స్వభావాన్ని సరైన విధంగా తీర్చిదిద్దడానికి సన్నాహక చర్యలుగ అత్యంత ప్రాధాన్యత గలవి. అయినప్పటికి అవి మానసిక వికాసానికి చెందినవి. అంతేగాక, ఆధ్యాత్మిక సిద్ధికి, ఆధ్యాత్మకానుభవానికి అవి ప్రారంభాలు. ఇక్కడ మార్పు యింకా చోటు చేసుకోలేదు.

ఆధ్యాత్మికత యొక్క సారాంశం ఏమిటంటే, మన అస్తిత్వం యొక్క అంతరంగ వాస్తవికత గురిచి, మన మనో ప్రాణ శరీరాలకు అతీతమైన ఆత్మ, జీవి, అంతరాత్మల గురించి క్షుణ్ణంగా తెలుసుకొనుట. అది తెలుసుకోవాలని, ఆ అనుభూతి పొందాలని, ఆ విధంగా నుండాలని, అతీతమైన, విశ్వవ్యాపకమైన, మహోన్నత పరమ సత్యంతో సంబంధం యేర్పరచుకోవాలని, దానితో సంభాషించాలని, సంయోగం చెందాలని, ఒక అంతరంగ ఆకాంక్షను కలిగియుండుట. ఆ కారణంగా మన అస్తిత్వమంతా ఒక మలుపుకు, ఒక మార్పుకు, ఒక పరివర్తనకు లోనగుటకు, తత్కారణంగా యేర్పడిన ఆ సంబంధానికి, ఆ ఐక్యతకు, ఒక క్రొత్త జీవిగా, ఒక నూతన ఆత్మగా, ఒక వినూత్న స్వభావంతో యెదగాలనే అంతరంగ ఆకాంక్షను కలిగి యుండుట.

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

SABCL 19:857

సామాన్య, ధార్మిక, ఆధ్యాత్మ జీవనరీతులు

అధ్యాత్మజీవనం, ధర్మజీవనం, సామాన్య నైతికమానవజీవనం విభిన్నమైవి. ఏది కావాలని తాను ఆకాంక్షిస్తున్నాడో ప్రతి వ్యక్తి తెలుసుకోవాలి. ఆ మూడింటిని కల గాపులగం చేయగూడదు. సగటు మానవచైతన్యం తన నిజమైన ఆత్మనుండి, భగ వానుని నుండి విడిపోయి వుండేది. సామాన్య జీవనం. మనస్సు, జీవితం, శరీరం అలవాట్లు. ఆ జీవితాన్ని ప్రభావితం చేస్తుంటాయి. అవన్నీ అజ్ఞానానికి చెందిన నియమాలు.

అది అజ్ఞాన చైతన్య ప్రపంచం నుండి భ గవంతుని వైపు తిరగడం, ఏ జ్ఞానం లేకుండానే తిరగడం, ధర్మ (మత) జీవనం అవుతుంది. ఏదో ఒక మతశాఖ నియమాలు, సూత్రాలు, పిడివాదం ఆ జీవనాన్ని ప్రభావితం చేస్తాయి. భువన చైతన్య బంధాల నుండి విడివడి, ఒక ఆనందమయమైన అతీతం లోకి ప్రయాణించే మార్గం మా వద్ద ఉన్నట్లు ఆ మతశాఖలు ప్రకటించుకుంటాయి. ధర్మజీవనం ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి మొదటి సోపానం కావచ్చు. కాని క్రతువులు, యాగాలు, కొన్ని అలవాట్ల, భావాల ఆచరణ వైపు తిరగడం జరుగుతుంది. కాని ఆ పయనంలో ఎటువంటి మార్పు, ఎటువంటి ఫలితం ఉండబోదు.

దీనికి విరుద్ధంగా ఆధ్యాత్మజీవనం మానవచైతన్య మార్పు నుండి వేరుగా ప్రారంభమవుతుంది. భగవంతుడి నుండి, ఆత్మ నుండి విడివడిన అజ్ఞానమయ చైతన్యము నుండి వచ్చే మార్పు అది. తన నిజమైన ఆత్మ భాసించే ఉన్నతతరమైన చైతన్యంలోకి మారాలి. మొదట అది భగవంతునితో సంసర్గం ఏర్పడి, భగవంతునితో సంయోగం చెందడం ఆధ్యాత్మ జీవన లక్షణం.

ఆధ్యాత్మ జీవన అన్వేషణకు ఈ చైతన్య పరివర్తననే కోరతాడు. మిగిలిన విష యాలు అతనికి పనికిరావు.

నైతికత సామాన్య జీవనంలో భాగం. కొన్ని మానస నియమాలతో బాహ్య ప్రవర్తనను ప్రభావితం చేసే ప్రయత్నం అది. ఆ మానవ ఆదర్శపు వెలుగులో ఈ నియమాల ద్వారా శీలాన్ని రూపుదిద్దుకోవడం ఇందులో భాగం. ఆధ్యాత్మజీవనం మనసును అధిగమిస్తుంది. పరమాత్మ ప్రగాఢ చైతన్యంలోకి ప్రవేశించి, పరమాత్మ సత్యాన్ని అనుసరించి నిర్వర్తిస్తుంది.

నైతిక జీవనం, భగవంతుని సిద్ధి పొందటానికి సంబంధించి, జీవన ఆశయాల సాఫల్యం అంటే ఏమిటి అన్నదానిపై అది ఆధారపడి వుంటుంది.

ఆధ్యాత్మిక జీవనం అందులో ఒక భాగమైతే, కేవలం నైతికత దానిని నీకు అందివ్వలేదు.

*

లేఖలో ప్రస్తావించిన పూజ ధర్మజీవనానికి సంబంధించినది. ప్రగాఢమైన మతస్ఫూర్తితో ఆ పూజ సరిగ్గా చేసినట్లయితే, మనస్సును, హృదయాన్ని కొంతవరకు, పూర్తిగా కాదు, సంసిద్ధం చేస్తుంది.

ధ్యానంలో భాగంగా, లేదా ఆధ్యాత్మిక సత్యం, ఆధ్యాత్మిక చైతన్యం వైపు నిజమైన ఆకాంక్షతో, భగవంతునితో సంసర్గ, సంయోగాలను ఆశిస్తూ పూజ చేస్తే, అది ఆధ్యాత్మికంగా ప్రభావం చూపుతుంది.

నీ హృదయంలో, నీ మనస్సులో ఆధ్యాత్మిక మార్పు రావాలని నిజాయితీగా ఆకాంక్షించినట్లయితే, నీకు మార్గం కనిపిస్తుంది. నీకు మార్గం చూపే మార్గదర్శి లభిస్తాడు. పరమాత్మ మణిద్వారాలు తెరవడానికి కేవలం మానవ అన్వేషణ, ప్రశ్నల పరంపర చాలవు.

*

మన పరిమిత, మర్త్య ఆత్మల కన్న ఉన్నతమైన, మహనీయమైన ఏదో శక్తి, అస్తిత్వం ఉన్నదన్న భావంతో, ఆ శక్తిని పూజించాలన్న ఆలోచన, కార్యాచరణతో, ఆ శక్తి సంకల్పం, శాసనాలు, ఆజ్ఞలకు బద్ధులమై ఉండడం వంటి భావాలతో మతం ప్రారంభమవుతుంది. కాని మతం ప్రారంభంలో ఆ విధంగా భావించిన, పూజించిన, శిరసావహించిన శక్తికి, పూజించే భక్తునికి మధ్య అంతులేని అగాధాన్ని సృష్టిస్తుంది. యోగం చివరి దశలో ఈ అగాధాన్ని రూపుమాపుతుంది. యోగం అంటే సంయోగం. జ్ఞానం ద్వారా దానితో సంయోగం చెందుతాం. దాని పట్ల మనకుగల అస్పష్ట భావాలు స్పష్టమయి, విస్తృతమై, ప్రగాఢమైన కొలదీ, దానిని మన అత్యున్నత ఆత్మగా, మూలాధారంగా, మన అస్తిత్వ పోషకురాలిగా గుర్తిస్తాం. కర్మల ద్వారా దానితో సంయోగం చెందడానికి మనం పురోగమిస్తాం. దాని సంకల్పంతో మన సంకల్పం సాయుజ్యం చెందడానికి తొలుత శిరసావహించి, ప్రయత్నిస్తాం. మన మూలం, ఆదర్శము అయిన శక్తితో సాయుజ్యం చెందిన మేరకు, ఆ నిష్పత్తి

ప్రకారం, మన సంకల్పం పరిపూర్ణమవుతుంది, దివ్యమవుతుంది. పూజ, ఆరాధన ద్వారా కూడా మనం ఆ శక్తితో సాయుజ్యం చెందవచ్చును. సుదూరమైన పూజ అనే ఆలోచన కర్మాచరణ ద్వారా మరింత సన్నిహితమైన పూజ అవసరాన్ని పొందవచ్చును. ఇది ప్రగాఢమైన ప్రేమతత్వంగా మారుతుంది. ఈ ప్రేమ పర్యవసానం భగవంతునితో పూర్ణసాయుజ్యం.

*

మతం లేక ధర్మంలో రెండు అంశాలున్నాయి. నిజమైన మతం, మతతత్వం. నిజమైన మతం ఆధ్యాత్మికం. ఆత్మ వెలుగులో జీవించాలని కోరుకోవడం. మేధ, రసాత్మక, నైతిక, ఆచరణాత్మక అస్తిత్వానికి దూరంగా జీవించడం. ఈ భాగాలను ఉన్నత ప్రకాశంతో నియమాలతో ప్రభావితం చేయాలి.
దీనికి విరుద్ధంగా మతతత్వం అంటే అస్తిత్వంలో నిమ్నభాగాలను సంకుచితమైన సాధుభావోద్వేగాలలో చిక్కుకోవడం — మేధోపరమైన పిడివాదం, రూపాలకు, ఉత్సవాలకు, నిర్ణీతమైన, కఠినమైన నైతిక విధానానికి, మత రాజకీయ, మత సాంఘిక పద్ధతులకు అధిక ప్రాధాన్యం ఇవ్వడం జరుగుతుంది.

అయితే అవి నిర్లక్ష్యం చేయదగినవి కావు, విలువలేనివి కావు, అనవసరమైనవి కావు. ఒక ఆధ్యాత్మికమైన మతం రూపాలు, ఉత్సవాలు, మతశాఖలు, మతశాఖల వ్యవస్థల్ని ద్వేషించకూడదు. దీనికి విరుద్ధంగా, మనిషికి అవి అవసరం. అస్తిత్వపు నిమ్న భాగాలను ఉద్వేగభరితం చేయాలి. ఉన్నత స్థాయికి చేర్చాలి. వాటిని తరువాత ఆధ్యాత్మీకరించాలి. ఆత్మను నేరుగా అనుభూతికి తెచ్చుకొని, దాని నియమాలను శిరసావహించడానికి ముందు అవి అన్నీ అవసరమే. ఆలోచించి, హేతువు ప్రకారం జీవించే మనస్సుకు మేధాపరమైన ఒక సూత్రం కావాలి. అస్తిత్వపు నిమ్నభాగాల రసదృష్టికి ఒక రూపం, ఉత్సవాలు అవసరం. మనిషి ప్రాణిక స్వభావం అంతర్గత ఆధ్యాత్మజీవనం వైపు తిరిగేటందుకు, ఒక నిర్ణీత నైతిక సూత్రాలు కావాలి. ఇవన్నీ ఆధారాలు, సహాయపడేవి మాత్రమే అసలు సారం కాదు. అవి హేతువు, అల్పహేతువుతో నడిచే భాగాలకు చెందినవి. వాటికి అంతకు మించి ప్రయోజనం లేదు. అవి కావాలని గుడ్డిగా పట్టుబడితే, అతిమానస కాంతి ప్రవాహానికి అడ్డుపడతాయి.

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: యజ్ఞన్న

ధర్మమంటే ఏమిటి?

తనకు అతీతంగా ప్రయాణించడం, తన అస్తిత్వపు భౌతిక విషయాలకు అతీతంగా ప్రయాణించడానికి మొదటి ప్రయత్నం మతం (ధర్మం). ఒక అనంతం యొక్క తన అంతర్ముఖత్వపు స్వరూపాన్ని ధృవీకరించడం, తనకు సత్యంగా రూపుదిద్దడం మతం చేసే మొదటి ప్రధాన పని. ఆ అనంతంపై అతని భౌతిక, మానసిక అస్తిత్వం ఆధారపడి వుంటుంది. ఆ అనంతం సాన్నిధ్యంలోకి ప్రయాణించడానికి ఆత్మ ఆకాంక్షించడం, దానితో సంపర్కం పెట్టుకుని జీవించడం ఆ అస్తిత్వంలో భాగాలు.

తనను తాను అధిగమించి, శరీర జీవనం, మర్త్యత్వం నుండి వికాసం పొందడం, అద్భుత జీవనమాధుర్యంలోకి, ఆధ్యాత్మ జీవనంలోకి ఎదగడం గూర్చి మనిషి కలలు కంటుంటాడు. మతం ఆ అసాధ్యాన్ని సాధ్యం చేస్తుంది. ప్రస్తుతం అతను జీవిస్తున్న లోకం కాకుండా, ఇంకా ఎన్నో ప్రపంచాలు, భూమికలు వున్నాయని మతం హామీ ఇస్తున్నది.

ఆ ప్రపంచంలో ఈ మర్త్యత్వం, బాధలు, దుష్టశక్తులకు లొంగిపోవడం అంటూ జరగదు. అమృతత్వపు ఆనందం శాశ్వతంగా నిలిచి వుంటుంది. ఏతావాతా, అమృతత్వానికి సన్నద్ధం చేసే మర్త్యజీవన సూత్రాన్ని మతం అందచేస్తుంది.

అతను ఆత్మ, శరీరం కాదు. ఆధ్యాత్మిక అస్తిత్వపు భవిష్యత్ స్థితిగతులను నిర్ధారించే ఉపకరణం భువన జీవనం. ఇదంతా అన్ని మతాలకు చెందినదే. ఇంతకు మించి, మతం ఏ నిశ్చయతత్వం పైన భరోసా ఇవ్వదు, వాటి మాటలు భిన్నంగా ఉంటాయి. భూమి మీద జీవనం మనకు లభించే ఒకే ఒక అవకాశం అని, భవిష్యత్తును నిర్ధారించుకోడానికి, గతకాలపు ఆత్మ అమృతత్వాన్ని త్రోసిపుచ్చి, భవిష్యత్ అమృతత్వాన్ని మాత్రమే నిర్ధారించడానికి మన జీవితం ఉపకరిస్తుంది.

సన్మార్గాన్ని కోల్పోయినవారు భవిష్యత్తులో అనంత బాధలకు గురికాక తప్పదని పిడివాదంతో ఆ మతం భయపెడుతుంది. మరింత విస్తృతమైన, హేతుబద్ధమైన మతాలు ఉన్నాయి. జన్మల పరంపర ఒకటి ఉందని, మనం అనంత విజ్ఞానంలోకి ఎదగవచ్చని, అనంతంలో చిట్టచివరి ప్రస్థానం, పరిపూర్ణత్వం లభించగలవని ఆ మతాలు హామీ ఇస్తున్నాయి.

మరి కొన్ని మతాలు అనంతం మనకన్న భిన్న మైనదని ఆ అస్తిత్వంతో వ్యక్తిగత

సంబంధాలు పెట్టుకోవచ్చని చెబుతున్నాయి. అమూర్త అస్తిత్వం ఒకటి వుందని, దానిలోనికి విడిగా వున్న మన ఆత్మ విలీనం కావచ్చునని కొన్ని చెబుతాయి.

అతీత ప్రపంచాలు మన తుది గమ్యం అని, భగవంతుని ప్రత్యక్ష సాన్నిధ్యంలో మనం ఆలోచనలలో జీవించవచ్చునని, అనంతంలోకి విలీనం కావడంతో ప్రపంచ అస్తిత్వం అంతరిస్తుందని మరి కొన్ని మతాలు చెప్పాయి.

భువన జీవనాన్ని ఒక పరీక్షగా, తాత్కాలిక బాధగా, భ్రమగా భరించాలని, లేదా పరిత్యజించాలని అతీతంపై ఆశలు పెట్టుకోవాలని చాలా మతాలు చెప్పాయి. మనిషి సామూహిక జీవితంలో ఈ శరీరంలో భగవంతుడు, ఈ భూమిపై పరమాత్మ భవిష్యత్ విజయం సంభవిస్తుందని కొన్ని మతాలలో సూచనలు కనిపిస్తాయి. వ్యక్తి ఆశా ఆకాంక్షలకు మాత్రమే కాకుండా, జాతి సమైక్య ఆశ, ఆకాంక్షను సమర్థిస్తున్నాయి.

మతం జ్ఞానం కాదు. ఒక విశ్వాసం, ఒక ఆకాంక్ష

ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక సత్యాల అంతస్ఫూర్తి జ్ఞానం. మామూలు జీవితానికి అతీతంగా ఎదిగిన ఆత్మల అనుభవం అటువంటి అభిప్రాయాన్ని సమర్థించాయి. పరమాత్మ రహస్య తీరాలు, ఉన్నత వాస్తవాలను పొందడానికి ఆకాంక్షించేందుకు ఆశ, విశ్వాసం మాత్రం మతం అందిస్తుంది.

ఒక మతంలోని ఒక నిర్దిష్ట శాఖలోని విస్పష్ట సత్యాలను, ప్రతీకలను పిడివాదాలుగా మార్చడం మనం ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానంలో ఇంకా పసిపిల్లలమని, అనంతం విజ్ఞానానికి ఇంకా చాలా దూరంలో ఉన్నామని నిరూపిస్తున్నది.

ప్రతి గొప్ప మతం వెనుక, సామాన్య విశ్వాసం, ఆశ, ప్రతీకలు పరిమితం చేసే పిడివాదాల చెదురుమదురు సత్యాలు వెనుక అంతర్గత ఆధ్యాత్మిక శిక్ష, వికాసం వంటి రహస్య విశేషాలు దాగి వుంటాయి.

ఆధ్యాత్మిక శిక్షణ ద్వారా రహస్య సత్యాలు తెలుసుకోవచ్చు. వాటిని ఋజువు చేసి, పొందవచ్చును. ప్రతి మతం వెనుక ప్రత్యేక జ్ఞానంగల యోగవిధానం వుంది. ఒక అంతఃస్ఫూర్తి జ్ఞానం వుంది. వాటికి దానిపై విశ్వాసం మొదటి సోపానం.

దానిలోని ప్రతీకలను వ్యక్తం చేయలేని వాస్తవాలు ఇమిడి వున్నాయి.

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

ప్రశ్నలు — సమాధానాలు

ప్రశ్న: జపం, పవిత్ర గ్రంథపఠనం, పూజ మొదలగు మతాచారాలు దివ్యజీవనంపై ఆకాంక్ష కలిగియుండుటకు సంకేతాలు కావా? మహోన్నతమైన పరమ సత్యాన్ని చేరుటకు సహాయపడవా?

జవాబు: అది వాటిని ఆచరించుటలోగల స్ఫూర్తిపై ఆధారపడి వుంటుంది. ఒక వ్యక్తి వీటిని ఆచరించినప్పటికి ఆధ్యాత్మికతపై అనాసక్తుడుగానో లేక అసురప్రవృత్తి గలవాడిగానో వుండవచ్చు.

ప్రశ్న: తీర్థయాత్రలు చేయుటలోను, యెందరో దేవుళ్లను, దేవతలను పూజించుటలోను యేమైన ఆధ్యాత్మిక విలువ వున్నదా? దివ్య సత్యానుభూతిని పొందుటకు అది దోహదపడుతుందా?

జవాబు: దానికి, దివ్యసత్యానికి యెలాంటి సంబంధము లేదు. అది కేవలం సామాన్య చైతన్యం కోసం చేసే మతపరమైన అభ్యాసం.

ప్రశ్న: వైష్ణవులలో సర్వసాధారణమైన సంకీర్తనా సాంప్రదాయానికిగల ఆధ్యాత్మిక ప్రయోజనం యేమిటి?

జవాబు: దానికి భక్తి పారవశ్యతను యినుమడింపజేసే శక్తి యున్నది — ముఖ్యంగా దేహంలోని ప్రాణిక భాగాలలో.

ప్రశ్న: కుటుంబసభ్యులలో యే ఒకరికైనా దైవసాక్షాత్కారం కలిగినట్లయితే, మిగతావారికి దాని ప్రభావం చేత ముక్తి లభిస్తుందని కొన్ని పవిత్ర గ్రంథాలలో చదివాను. ఇది యెంత వరకు నిజం?

జవాబు: ఇది నిజం కాదు. ఎవరి భవితవ్యం వారిదే. ఒక జన్మలో ఒక కుటుంబంలో జన్మించడం కేవలం ఒక సంఘటన మాత్రమే.

ప్రశ్న: ప్రాపంచిక విషయాలలో మునిగి మనుగడ సాగిస్తున్న మనుషులకు దైవాన్ని కేవలం కష్టకాలంలోనో, విపత్కర సమయాలలోనో స్మరించినట్లయితే, వారికి పూర్తిగ దైవం వైపు మరలే వీలుంటుందా?

జవాబు: అలాంటి భావి సంభావ్యత ప్రతి ఒక్కరికి వున్నది — నాస్తికుడికైనా లేక దైవాన్ని యేనాడు స్మరించనివాడికైనా.

ప్రశ్న: నాస్తికుడికి, దైవాన్ని యెన్నడూ స్మరించనివాడికి కూడ దైవం వైపు

పూర్తిగా మరలే భావి సంభావ్యత వుంటే, యెవరైనా యెందుకని ఆధ్యాత్మిక జీవనంలో అడుగిడి కష్టాల పాలు గావాలి?

జవాబు: భావి సంభావ్యత ఓ వేయి సంవత్సరాల తదుపరి సాధ్యపడవచ్చునేమో! అప్పుడు కూడ అది యోగాభ్యాసం వల్లనే సిద్ధిస్తుంది.

ప్రశ్న: సామాన్య మానవులు ఆపత్సమయాలలో మాత్రమే దైవకృపను అర్థిస్తారు. కాని అటు పిమ్మట దైవాన్ని విస్మరిస్తారు. మనుషుల జీవితాలలో దైవకృప ఈ విధంగానే వర్తిస్తుందా?

జవాబు: సామాన్య మానవుల విషయంలోనే ఆ విధంగా వుంటుంది, దైవాన్వేషణలో నున్నవారి విషయంలో కాదు. దైవాన్వేషణాతత్పరులకే విశిష్టమైన దైవకృప లభించేది. ఇతరుల విషయంలో వారి వారి కర్మానుసారం ఈశ్వరేచ్ఛ పనిచేస్తుంది.

ప్రశ్న: దైవసంకల్పానికి, దైవకృపకు మధ్య తేడా యేమైనా వున్నదా? అవి రెండూ ఒకటి కావా?

జవాబు: దైవసంకల్పం అన్నింటా పనిచేస్తుంది. అది యెటువంటిదానినైనా సాధించి పెట్టవచ్చు. దైవకృప సహాయ మందించుటకు, రక్షణ కల్పించుటకు లభ్యమౌతుంది.

ప్రశ్న: మొత్తం జీవితకాలంలో యేనాడు కూడ దైవాన్ని స్మరించని వ్యక్తి అవసానదశలో మరణశయ్య పైన ఒక్కమారు దైవాన్ని స్మరించినా లేక ఆతని నామాన్ని ఉచ్ఛరించినా, అతనికి మరుజన్మలో ముక్తి లభిస్తుందనే నమ్మిక ఒకటి ప్రాచుర్యంలో వుంది. ఆ నమ్మికలో సత్యం యేమైనా వుందా?

జవాబు: లేదు. అదంతా ఒట్టి మూఢనమ్మకం. ముక్తి లభించటం అంత సులభసాధ్యమైతే, ప్రతి ఒక్కరు జీవితమంతా విశృంఖలంగా గడిపి, కేవలం అంత్యకాలంలో దైవస్మరణ గావించామనే నెపంతో ఉత్తమగతిని పొందవచ్చు. అది ఒక వెర్రి అభిప్రాయం.

ప్రశ్న: మరో లోకంలో నరకాలు వేనకు వేలుంటాయని, ఈ జన్మలో చెడుకర్మలు చేసినవారు మరణానంతరం ఆ లోకానికి వెళ్ళి కాలం గడపాలని పురాణాలు ప్రవచిస్తున్నాయి. ఇది నిజమేనా?

జవాబు: ఇది ఒక మూఢనమ్మకం. మరణానంతరం మనుషులు కొన్ని ప్రాణిక, మానసిక లోకాల ద్వారానో లేక కొన్ని మానసిక స్థితుల ద్వారానో కొనసాగవలసి వుంటుంది. ఆ స్థితిగతులు జీవితంలో వారి కర్మాచరణ ప్రయోజనా ఫలితాలు.

అటు పిమ్మట వారు చైత్య లోకాలకు చేరుకొని తరువాతి కాలంలో పృథ్వీతలానికి తిరిగి వస్తారు.

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి జానికి

(Elements of Yoga Chapter XIV)

మతోన్మాదం

మతోన్మాదంలో ఉదాత్తమైనదంటూ యేమీ లేదు. ఉద్రేకపూరిత ఉత్సాహంతో కూడిన అభిప్రాయం వుండవచ్చునేమోగాని ఔదార్యవంతమైన భావన లేదు. మతోన్మాదం మానసికంగా అల్పమైన పుట్టుక గలది, అజ్ఞానభరితమైనది. సాదారణంగా దాని కార్యాచరణ ఉగ్రమైనదిగ, క్రూరమైనదిగ, నీచమైనదిగ వుంటుంది. ధర్మానికై ప్రాణాలొడ్డే అమరవీరుడి కుండే మతపరమైన తీవ్రత ఈ రకమైనది కాదు, మరో కోవకు చెందినది.

పరమ సత్యాన్ని మాత్రమే కోరుతున్నానని అంటున్నావు. అయినా నీవు జన్మించిన మతాన్ని తప్ప వేరొకదానిని నమ్మని సంకుచిత, అజ్ఞాన దురభిమానిగా మాట్లాడుతున్నావు. అన్ని రకాల దురభిమానం వట్టి బూటకం, కారణం, అది పరమ సత్యానికి దైవప్రవృత్తికి విరుద్ధమైనది కాబట్టి. పరమ సత్యం ఒక గ్రంధానికో, ఒక బైబిలుకో, ఒక వేదానికో, ఒక ఖురానుకో లేక ఒక మతానికో పరిమితమై, అందులోనే నిక్షిప్తమై వుండదు. దైవం నిత్యుడు, విశ్వగతుడు, అనంతుడు. ఆతడు కేవలం ముసల్మానులకో, లేక సెమిటిక్ మతాల — అనగా బైబిల్ వారసత్వానికి చెందిన యూదులు, అరబ్బుల తెగకు చెందిన ప్రవక్తలను ఆద్యులుగ యెంచినవారు — ఏకైక సొత్తు కాడు. హిందూ, కన్ఫ్యూషియస్ మరియు టావో మతస్థులకు, యితరులకు కూడ దైవంతో సంబంధం యేర్పరుచుటకు, పరమ సత్యమేదో తమదైన మార్గంలో కనుగొనుటకు, వారి కెంత హక్కున్నదో వీరికీ అంతే వుంటుంది. అన్ని మతాలు యెంతో కొంత సత్యం కలిగి వున్నాయి, కాని దేనికిని సంపూర్ణ సత్యాన్ని పొందగల స్థోమత దక్కలేదు. అన్ని మతాలు కాలానుగుణంగా యేర్పడినవే, అన్ని చిట్టచివరకు

క్షీణించి నశించాల్సినవే. మహమ్మద్ ప్రవక్త స్వయంగా ఖురాను ఒక్కటే దైవ ప్రచోదిత అంతిమ సందేశమని, మరొకటుండబోదని అనలేదు. దైవము, పరమ సత్యము రెండునూ మతాలనన్నింటిని అధిగమించి, అధిక కాలం మన్నుతాయి. దివ్యసంకల్పం యే మార్గంలో, యే రూపంలో క్రొత్తగా ఆవిష్కృతం కావాలని యెంచుకుంటే, ఆ విధంగా పునరావిష్కృతమౌతాయి. దైవాన్ని నీ స్వీయ సంకుచిత బుద్ధి పరిధుల్లో బంధించలేవు. అలాగే దివ్యశక్తిని, దివ్యచైతన్యాన్ని యెలా, యెప్పుడు, యే మాధ్యమం ద్వారా ఆవిష్కృతమవ్వాలో ఆదేశించలేవు. దివ్యమైన అనంతశక్తిని అడ్డుకొనుటకు దుర్బలమైన అడ్డంకులను నిర్మించలేవు. ఇవన్నీ ప్రపంచమంతటా ప్రస్తుతం గుర్తింపునొందిన సాధారణ సత్యాలు. మానసికంగా శైశవావస్థలోనే కొట్టు మిట్టాడుతున్న వారు లేక గతకాలపు నమ్మకాలనే పట్టుకుని వ్రేలాడుతున్నవారు మాత్రమే ఈ సత్యాలను నిరాకరిస్తారు.

నేను సమాధాన మివ్వాలని, పరమసత్య మేమిటో తెలపాలని పట్టుబట్టావు. నేను సమాధానమిచ్చాను. అయితే నీవు ముసల్మానుగ మారాలనుకుంటే నిన్నెవరూ ఆపరు. నేను నీ కందించే సత్యం నీకు భరించడానికి గాని, అర్థం చేసుకొనుటకుగాని భారమనిపిస్తే, అర్థ సత్యంలోనో లేక నీదైన అజ్ఞానంలోనో జీవించే స్వేచ్ఛ నీకుంది. నేను యిక్కడున్నది యెవరినీ మార్చడానికి కాదు.

నీకు సమాధాన మిచ్చుటలో, చీకటి శక్తులు నీలో చొప్పించిన అజ్ఞానపు ఊహాగానా లేవైతే నిన్నుతమ స్వప్రయోజనాల కోసం వాడుకుంటున్నాయో వాటికి కూడ సమాధానమిస్తున్నాను. నిన్నే శక్తి ఆవహించిందో అది దివ్యశక్తి కాదని స్పష్టంగా తెలుస్తున్నది. అది అసత్యం యొక్క శక్తి. అది ఇస్లాం మతానికిచెందని అసంగత విషయాలను నీతో పలికిస్తున్నది, అలాంటి పనులను నీతో చేయిస్తున్నది. అది కేవలం ఇస్లాం మతవిశ్వాసాన్ని, దాని ఆచరణ పద్ధతిని, అతిగాను, వ్యంగ్యంగాను ఆవిష్కరిస్తున్నది. ఇస్లాం మతాన్నేగాక అన్ని ఆధ్యాత్మికమైన, మతపరమైన విషయా లను అసంగతమైనవిగా, హాస్యాస్పదమైనవిగా నీ ద్వారా నిరూపింపజేయాలని దాని వుద్దేశం. భువిపైన దైవకార్యాన్ని అస్థిరపరచాలని దాని ఆశ. ఆ దిశగా యే కొంత సాధించినా దాని ఆశ నెరవేరినట్టే. నీ మెదడును చెడగొట్టాలని, నీ మేధోశక్తిని నిర్వీర్యం చేయాలని, నీతో అవివేకపు పనులు చేయించాలని, అసంబద్ధమైన మాటలు పలికించా లని, నీ స్నేహితులు, నీ శ్రేయోభిలాషుల యెదుట నిన్నొక విచారగ్రస్తుడిగ,

కనికరించ బడవలసిన వ్యక్తిగా నిలపాలని, యితరులకు నిన్నొక పరిహాసపాత్రుని చెయ్యాలని ప్రయత్నిస్తున్నది. నీకు నీపైగాని, దైవంపైగాని, మతంపైగాని, యేపాటి గౌరవం వున్నా, పరమసత్యాన్ని, దివ్యతేజస్సును నిజంగా ఆశించినా, నీ ఆత్మ జాగృతి చెంది, నీకు ఆత్మవిమోచన సిద్ధించాలని కోరుకున్నా, ఈ అసందర్భపు పనులు చేయడం, అలాంటి మాటలు మాట్లాడటం మానాలి. నిన్ను ప్రస్తుతం ప్రేరేపిస్తున్న దుష్ప్రభావాన్ని దూరం చేయాలి.

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

SABCL 22: 490;CWSA 32: 109-10

పరాత్పరుని దివ్యసాక్షాత్కారం పొందిన అనంతరం ప్రపంచం లోనికి తిరిగి రాగలిగి, దానిని స్వాధీనం చేసుకోగలిగి వుండి, స్థితిలోని సోపానశ్రేణిని అధిరోహించగలిగి, అవరోహించగలిగినదే పూర్ణయోగం.

శ్రీఅరవిందులు